68ste JAARGANG No. 8104 ZATERDAG 3 MAART 1951 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Abonn.-prijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname, Bovenwinden ƒ 2.50. — Buitenland ƒ 3.— per maand (bij vooruitbet.).
Kantoor: Consciëntiesteeg 27—29. Telefoon: Redactie 3858 — Administratie 3550.
Uitgave N.V. Paulusdrukkerij, Willemstad, Curaçao.
Hoofdredacteur: Ad. Versnay.

Agent Curacao
WITCOM Tel. 1991

Agent Aruba
Mario S. Arends

Voorlopig geen kans op Pacific-Pact

Stuit op moeilijkheden over herstelbetaling en herbewapening

Washington. — Het openbaar verslag van John Foster Dulles over zijn besprekingen in Japan, de Philippijnen, Australië en Nieuw-Zeeland, dat gisteravond werd gepubliceerd, bevat sterke aanwijzingen, dat de mogelijkheid op een spoedig sluiten van een Stille Oceaan-pact voorlopig zeer gering is.

Het verslag doet duidelijk uitkomen, dat zowel de Philippijnen als Australië en Nieuw Zeeland volkomen verschillende opvattingen hebben ten aanzien van de behandeling van Japan in vergelijking met die van de Verenigde Staten.

Terwijl de regering te Manilla zich ernstig bezorgd maakt over de kwestie der herstelbetalingen, in verband waarmede zij een bedrag van acht milliard dollar eist, insisteren Australië en Nieuw-Zeeland op een vergaande beperking van de toekomstige Japanse herbewapening.

Beide standpunten zijn voor de Verenigde Staten even onaanvaardbaar.

Australië zou blijkbaar bereid zijn zijn eis te laten vallen in ruil voor een defensief drie-partijenverbond, op grond waarvan de Verenigde Staten het zonder voorbehoud militaire hulp zouden beloven in geval van een aanval.

Volgens verkregen inlichting hebben Australië en Nieuw-Zeeland hun bereidheid te kennen gegeven om tot een uitgebreider Pacific-pact toe te treden, welk pact o.a. Japan als gelijkwaardige partner zou omvatten, hetgeen echter afhankelijk is van het verkrijgen van specifieke Amerikaanse waarborgen. De correspondent van Aneta vernam ook, dat Australië bezwaar heeft gemaakt tegen het uitnodigen van Indonesië tot dit Pacific-pact, in de eerste plaats omdat het twijfelachtig is, dat Indonesië hiermede accoord zou gaan met het oog op het blijven vasthouden aan een strikte neutraliteit en in de tweede plaats, omdat Indonesië volgens de Australiërs in militaire zin veeleer een last dan een voordeel zal opleveren, zolang dit land niet krachtiger bewapend is en bereid zich bij het Westerse kamp aan te sluiten.

Een ander probleem vloeit voort uit de positie van de koloniale en semi-koloniale gebieden. Terwijl enkele experts in aangelegenheden betreffende het Stille Oceaan-gebied voorstanders zijn van het uitbreiden van dit pact tot landen met overzeese gebieden in de Pacific (Engeland, Frankrijk, Nederland en Portugal), verzetten anderen zich krachtig hiertegen uit vrees, dat een dergelijke deelneming aan het pact de bijsmaak van „kolonialisme” zou geven.

Amerikaanse ambtenaren gaven toe, dat het in de eerste plaats noodzakelijk is om al deze meningsverschillen met elkaar te verzoenen, alvorens het Pacific-pact in alle ernst kan worden besproken, reden waarom de Verenigde Staten op het ogenblik niet met een eigen plan wensen te komen, maar liever de voorstellen van de andere regeringen afwachten, hoewel men een open oog voor het probleem blijft hebben. Deze ambtenaren zeiden voorts, dat zij onder deze omstandigheden alle lopende besprekingen van de mogelijkheden van een Pacific-pact volkomen van speculatieve aard beschouwen en dat naar hun oordeel niemand kan gissen hoelang het zal duren, alvorens een dergelijk pact in feite kan worden gesloten.

bondgenoten een dergelijk optreden zouden goedkeuren als een defensieve maatregel om hun eigen manschappen te beschermen.

1951 HET CRITIEKE JAAR

New York. — De correspondent van de „New York Times” te Bonn, Drew Middleton, schrijft, dat de Noordatlantische mogendheden naar verwachting tegen het einde van de zomer, „wanneer de omstandigheden gunstig zijn voor een Russische aanval op West-Europa”, 13 volledige divisies en 6 brigades in Duitsland zullen hebben, „namelijk zes Amerikaanse, vier Britten, drie Franse divisies en één Noorse, één Deense, één Canadese, één Nederlandse en één Belgische brigade”. (De brigades van België, Noorwegen en Denemarken bevinden zich reeds in Duitsland, hoewel niet in volle sterkte). Middleton zegt, dat deze strijdmacht geen Westduitse troepen zou bevatten.

Onder aanhaling van „gezaghebbende Duitse bron” verklaart hij, dat het twijfelachtig is, dat vóór de zomer van 1952 geoefende en uitgeruste Duitse eenheden in het veld kunnen worden gebracht, ook al zouden de Bondsdag en de geallieerde mogendheden dit voorjaar de herbewapening ten volle steunen.

Omdat men in Westerse kringen gelooft, dat de Russen de oogmerken van de Westelijke militaire politiek zeer goed inzien, houdt men zozeer rekening met de mogelijkheid van een Russische aanval in 1951. Men gelooft, dat, als de Russisch politieke strategie geen vertraging der militaire voorbereidingen van het Westen kan bewerken door middel van de viermogendhedenconferentie of enkele aanzienlijke concessies in West-Europa, de militaire extremisten in de Sovjet-Unie Rusland tot een aanval zullen dwingen onder aanvoering, dat dit het laatste jaar is, dat de Sovjet-legers een goedkope overwinning in West-Europa kunnen verwachten”, aldus de correspondent. Als oogmerk van de Westelijke militaire politiek geeft Middleton aan het scheppen van omstandigheden, die een aanval op West-Europa op zijn minst „onvoordelig” voor de Sovjet-Unie maken.

ZAT DE ZON OP DE HIELEN. — Escadrille-leider A. E. Gallard, hier gefotografeerd, toen hij in Aldergrove, Noord Ierland, aan boord ging, vloog Engelands eerste straalbommenwerper over de Atlantische oceaan en brak elk record voor de oversteek. Hij maakte hem, ondanks sterke tegenwind, zo snel, dat hij bijna nog eerder in New Foundland aankwam dan hij in Ierland vertrokken was. Om precies te zijn: de zon doet over de oversteek 3½ uur. Aldergrove had er 4 uur en 40 minuten voor nodig. Als hij dus om 12 uur uit Ierland vetrokken was, kwam hij om 10 over één in New Foundland aan.

W E S T — E N D

ZATERDAG 7 & 9 p.m. —
ZONDAG 10.30 a.m. & 8.30 p.m.

Metro Goldwyn Mayer presenteert.

„R I G H T C R O S S”
(ENTRE EL AGUILA Y LA SERPIENTE)

JUNE ALLYSON Zo is ze nimmer gekust.
RICARDO MONTALBAN was nog nooit zo „tough”.
DICK POWELL, die nog nimmer zo vreselijk was. Zij wist niet wat liefde was, tot ze hem ontmoette, die haar liefde gaf. Zou u doen wat June deed?
ƒ 1.50 — ƒ 0.90. Met tekst. Kinderen geen toegang.

ZONDAG 4.30 p.m.
Avonturen met vaart en furie in:
„FAR FRONTIER”
(Fronteras de odio)
ROY ROGERS — GAIL DAVIS — ANDY DEVINE
ƒ 1.00 — 0.50
Kinderen halve prijs.

ZONDAG 6.30 p.m.
Begin van de sensationele serie
„KING OF THE ROCKET MEN”
TRISTAN COFFIN — MAE CLARKE
ƒ 1.50 — 0.90
Geen kinderen beneden 12.

Maandag 7 & 9 p.m. „FATHER OF THE BRIDE”.

HAPPY HIT DE sigaret

RUSLAND UITGEDAAGD

Lake Success. — De Amerikaanse gedelegeerde in de commissie voor conventionele bewapening der Verenigde Naties, Frank Nash, heeft de Sovjet-Unie in een officiële verklaring uitgedaagd internationale verificatie toe te staan van de Sovjet-verklaring, als zouden de Westerse landen tweemaal zoveel troepen op de been hebben als de Sovjet-Unie. De Sovjet-Unie verklaarde zulks in haar recente nota aan Engeland.

Troebelen in Marokko

Sultan ontsloeg Istiqlal-ministers

New York. — De „Commissie voor de vrijheid van Noord-Afrika” te New York heeft een telegram van de voorzitter der nationalistische partij Istiqlal ontvangen, waarin gesproken wordt over strijd tussen Franse koloniale troepen en Arabische nationalisten in Frans-Marokko.

Volgens het telegram is de hoofdstad Rabat door troepen en een tankcolonne bezet, is het paleis omsingeld en zijn alle steden, in het bijzonder Meknes en Fez, door troepen omringd. In Tadla Ksiba zouden de militairen op de burgerbevolking hebben geschoten. Generaal De Latour is ter plaatse gearriveerd, aldus het telegram. Generaal De Latour is de assistent van generaal Juin.

Volgens de comissie heeft de Franse resident-generaal in Noord-Afrika, generaal Juin, de arrestatie bevolen van alle bestuursleden van de Istiqlal en bedraagt het aantal gearresteerde nationalisten thans 35.000. De sultan zou ontkend hebben, dat hij zich achter de veroordeling van de Istiqlal heeft geschaard, aldus de commissie.

In officiële kringen te Rabat wordt ontkend, dat Franse troepen tegen Marokkaanse nationalisten gevochten hebben. Wel had de politie met medewerking van hulptroepen een eind gemaakt aan een gevecht tussen groepen van eenzelfde Marokkaanse stam, die met elkaar een vete hebben.

Ontslagen

Casablanca. — De sultan van Marokko, Sidi Mohammed Ben Joessef heeft bij decreet de viziers (ministers) van de Istiqlal uit de Marokkaanse regering ontslagen. De vorige week had de sultan de methoden van de Istiqlal, een sterk nationalistische partij, veroordeeld en de leden van die partij uit zijn persoonlijk kabinet verwijderd. Si Ahmed Bargach, de vizier voor religieuze instellingen, is vervangen door Mohammed Boe Oeatsjline, de president van de Sjeriffijnse Hoge Raad. Drie afgevaardigden van de grootvizier, die de regering van de sultan in de door de Fransen bestuurde departementen vertegenwoordigen, zijn eveneens vervangen.

OUD GEBRUIK HERSTELD

Vaticaanstad. — In een Vrijdagavond gepubliceerd decreet heeft het Vaticaan het oude gebruik om de Verrijzenis van Christus in de nacht van Paaszaterdag op Paaszondag te vieren, hersteld.

Koreaanse Campagne

Patrouilles staken op drie punten de Han over

Tokio. — Patrouilles van de Amerikaanse derde divisie zijn Vrijdag de Han op drie punten overgestoken en beproeven de communistische verdediging van Seoel.

Te land hebben de Verbonden Troepen hun langzame opmars op een front van 100 km voortgezet. De grootste tegenstand werd ondervonden op het centrale front bij Hoengsong. Een patrouille van de Amerikaanse mariniers trok Vrijdag door Hoengsong (dat nauwelijks als stad is te herkennen na een wekenlange beschieting van beide zijden) naar de heuvels ten Noorden en ten Noordwesten van die plaats, zo heeft MacArthur Zaterdag meegedeeld. Er waren verscheidene gevechten van man tegen man met de verdedigers van de stad. Er was geen grote aanval tot verovering van Hoengsong ingezet.

Vlootactie

Een Britse kruiser en twee Britse torpedobootjagers hebben Vrijdag bijna 500 granaten afgevuurd op communistische verbindingen en troepenconcentraties ten Noordwesten van Haedjoe aan de Westkust van Korea. Australische en Amerikaanse oorlogsschepen beschoten de Oostelijke kant van het schiereiland.

Overste Den Ouden

Aan overste Den Ouden, de gesneuvelde commandant van het Nederlandse detachement in Korea, is posthuum wegens moedig gedrag de Amerikaans Zilveren Ster verleend. De onderscheiding werd verleend voor „moed en leiderschap” aan de dag gelegd tijdens de Chinese aanval op de Nederlandse commandopost bij Hoengsong aan het Centrale front op 12 Febrauri waarbij hij dodelijk gewond werd.

Vermist

Tokio. — Naar aanleiding van de geruchten, als zouden de stoffelijke resten van overste Den Ouden bij Hoengsong gevonden zijn, heeft een officiële woordvoerder van de Nederlandse missie te Tokio verklaard niets in deze zin vernomen te hebben. Indien genoemd bericht juist zou zijn, zou de Nederlandse missie op de hoogte zijn.

Zullen gebombardeerd worden

Washington. — „Mandsjoerije en China zullen door de Amerikanen intensief worden gebombardeerd, als de communisten belangrijke zee- en luchtaanvallen uitvoeren tegen de strijdkrachten der Verenigde Naties in Korea”, zo heeft generaal Lawton Collins, verklaard.

„In dat geval zou de oorlog in een geheel nieuwe fase komen en nieuwe maatregelen onzerzijds vereisen”, aldus generaal Collins.

Daar het grootste deel der troepen in Korea Amerikaans is, acht generaal Collins het gerechtvaardigd, dat de Verenigde Staten op eigen gezag communistische bases zouden aanvallen. Hij vertrouwde echter, dat de andere

Recht tot het hart

— De zwaarste last verliest de helft aan gewicht, als men er over praten kan.

het nieuws van vandaag

De Amerikaanse Vakverbonden schieten met grof geschut, om te veroveren wat zij in het belang van de arbeiders achten. Dat is altijd zo hun gewoonte geweest, de ontwikkeling van het Amerikaanse economische leven heeft er toe geleid, dat kapitaal en arbeid niet als broeders geven en nemen, maar als wolven zorgen even sterk te zijn, om zo ieder de helft te veroveren. Het systeem moge minder sierlijk zijn: niemand zal kunnen ontkennen, dat de Amerikaanse arbeider er wel bij gevaren heeft.

Schieten met grof geschut, de hefboom gebruiken van hun georganiseerde macht, dat zit de Vakverbonden in de V.S. in het bloed. Gewoonlijk is de werkgever het object van hun beschieting en het loon, dat hij uitkeert het voorwerp waar zij hun hefboom onderzetten. Maar dit keer staan zij t.o. het Gouvernement. Wat hun niet belet dezelfde robuste methoden te gebruiken.

Het is wel bekend, dat het Gouvernement, om het rijzen der prijzen in deze tijd van het Koreaans conflict te voorkomen, er het lid op heeft neergeklapt, op de prijzen en lonen gelijk. Voordat dit gebeurde hadden de prijzen natuurlijk meer kans gehad dan de lonen om de hoogte in te gaan, zodat op het ogenblik dat het lid viel de verhouding niet ten gunste van de lonen was.

Bovendien heeft het Gouvernement een Bestuurs lichaam ingesteld om de oorlogsmobilisatie, die Amerika ter hand genomen heeft, te leiden. In dit lichaam is de arbeid, ofschoon zij natuurlijk een vitale rol speelt in deze mobilisatie, naar eigen oordeel niet adequaat vertegenwoordigd, waardoor zij vreest, dat door dit oppermachtig lichaam in de toekomst nog meer maatregelen genomen kunnen worden, die de belangen van de arbeiders meer dan die van anderen zouden kunnen schaden.

De regering is meer dan genegen de Arbeid vertegenwoordigd te doen zijn op het hoogste niveau, waar de mobilisatie politiek gemaakt wordt. Ze wilde ook het lid op de lonen op heffen voor 10 procent. Desondanks waren de

Amerikaanse arbeiderscrisis

de Vakbonden niet voldaan: 12 procent moest het lid omhoog, daarbij niet gerekend de bijkomstige vergoedingen.

De regering weigerde en het zware geschut ontbrandde. De Vakverbonden kondigden aan, dat zij volkomen braken met het mobilisatie plan van de Regering en trokken bovendien hun vertegenwoordigers terug uit de vele ondergeschikte commissies, waar ze zitting in hadden. De Voorzitter van de Electriciëns-bond, James Carey, dreigde zelfs, dat hij een staking zou ontketenen bij de Generaal Electric, de Maatschappij waarvan Charles Wilson, het Hoofd van het Mobilisatie departement, President van was, totdat hij enkele maanden geleden naar Washington kwam.

De oorlog is nu Gouvernement vs. Arbeid. En de vraag is: wie zal winnen? Gezien de ervaringen, die de Vakverbonden bezorgd hebben aan een ieder, die tegen hen te velde trok, geloven wij, dat de Arbeid de baas zal blijven. Dit te meer, omdat het Gouvernement op het ogenblik onmogelijk, die inbreuk op de mobilisatie kan riskeren, die een boycottende arbeid zeker zou maken.

Maar als het Gouvernement toegeeft is het lid van de kan, niet slechts voor de overkokende lonen maar gevolgelijk ook voor de prijzen. En de inflatie, die daardoor onderweg zou raken, kan niet anders dan een uiterst gevaarlijke bedreiging zijn voor de gehele Amerikaanse krachtsinspanning.

Bidault gaf poging tot kabinetsformatie op

Parijs — Georges Bidault heeft zijn poging tot samenstelling van een nieuwe Franse regering opgegeven. Bidault gaf te kennen niet erin geslaagd te zijn een meerderheid te vinden, voornamelijk wat betreft de kwestie van de kieshervorming.

Een woordvoerder van de Gaullistische groep in de Assemblée weigerde Bidault zelfs maar te ontmoeten voor een bespreking. President Auriol heeft de radicale oud-premier Henri Queuille verzocht zich te willen belasten met de vorming van een nieuwe rgring. Queuille was in het demissionaire kabinet minister van binnenlandse zaken.

AFP meldt, dat Queuille na een onderhoud met president Auriol verklaard heeft, dat hij zich eerst in verbinding zou stellen met de leiders van de fracties, wier standpunten onverzoenlijk leken. Zaterdag zou hij de president verslag uitbrengen.

Armerikaanse Arbeidscrisis.

Washington — Na een persconferentie, in de loop waarvan president Truman de directeur voor industriële mobilisatie, Charles Wilson, zijn steun toezegde, gaven de vakbondsleiders te verstaan, dat zij de campagne tegen Wilson met kracht zullen voortzetten.

(Zie verder ons: Nieuws van Vandaag).

Blijft hij? Gaat hij?

Londen — Bevin heeft besloten af te treden als minister van buitenlandse zaken, zo wordt uitgewoonlijk betrouwbare bron te Londen vernomen. Minister-president Attlee verklaarde echter, dat er „geen waarheid” in dit bericht is.

Motie aangenomen.

Londen — Het Britse Lagerhuis heeft een conservatieve motie, die de regeringspolitiek met betrekking tot de grondstoffen critiseerde, met 167 tegen 163 stemmen aangenomen. Het resultaat wordt niet als een nederlaag van de regering beschouwd, daar geen van beide partijen haar leden had opgedragen te stemmen. Er stemden slechts 30 leden. De motie was van één enkel conservatief lid. Anthony Eden vroeg na de stemming, of de voorstellen, waarover gestemd werd, ook uitgevoerd zouden worden. Hierop verklaarde de minister van handel, Harold Wilson, dat hij de aandacht van Morrison, de leider van het Lagerhuis, op de kwestie zou vestigen.

Als de ziele luistert....

„Verheug U".

Dat is de vierde Zondag van de Vasten, het hart van deze veertigdaagse periode van soberheid en ernst. En op het dieptepunt van dit dal der boete aangekomen, zegt de Kerk: „Laetare, Verheug U".

Dit is zeker in vreemd contrast met de opwekking van Carnavalscommissies, de wereld over. Die wekken op tot verheugenis, niet onder maar vóór de Vasten. Die stellen zich in het gunstigste geval op het standpunt: laten wij het er vandaag nog van nemen, want morgen krijgen we geen kans meer. Wat een aan de omstandigheden aangepaste versie is van het algemeen adagium: „Laten we eten en drinken, want morgen zijn we dood".

Zo niet de stem van de Kerk: zij laat de boete haar werk doen en zegt dan: „Verheug U". Is er een markanter tegenstelling denkbaar om het verschil tussen de wereld en God en het licht te plaatsen? Het verschil tussen het vlees en de geest?

„Verheug U", zegt de wereld en als materiaal geeft zij vermomming en de roes van het koortsachtig licht, de koortsachtige muziek en de wijn. „Verheug U", zegt God door zijn Kerk en als materiaal geeft Hij ontbering en versterving.

„Verheug U", zeggen beiden. Maar is het niet duidelijk, dat beiden spreken over verheugenis van een geheel verschillend karakter? Verheugenis vóór — of verheugenis door de boete. Verheugenis door streling, of verheugenis door kastijding van de natuur.

God noodt tot een andere verheugenis dan de carnavalscommissie, en de carnavalscommissie is op sommige plaatsen ter wereld stupiede genoeg, om dit „Verheug U" van God aan te grijpen als gelegenheid om de vermommingen weer uit de klerenkast te halen en uit te breken in een vreugde, die bekend staat onder de naam van Mi-carême, en die een aanfluiting is van datgene wat God met Zijn „Laetare d.i. Verheug U" bedoelt.

God en de wereld geven dezelfde opwekking, alhoewel op zulk een verschillend moment als tekenend is voor beider bedoeling. De vraag is maar: welke van hun beider vreugden is meer de opwekking waard? Vreugde door voldoening, of vreugde door ontbering? De beantwoording van deze vraag kan moeilijk overgelaten worden aan hen, die het principe: Laten wij eten en drinken, want morgen zijn wij dood" in aan de omstandigheden aangepaste practijk brengen, d.w.z. aan de wereld, en aan allen die volgens haar wijsheid leven.

Deze vraag kan slechts beantwoord worden door de mens met ervaring. Door degene, die gevoeld heeft wat Sint Paulus tastend onder woorden brengt, wanneer hij zegt: „Geen oog heeft gezien, geen oor gehoord en in geen mensenhart is het opgekomen ..." Dit „Verheug U", dat God slechts toeroept aan hen die thans drie weken boete volbracht hebben, is de opwekking tot een vreugde zo licht en glanzend en bestand tegen de tand des tijds, dat de vreugde van het Carnaval, waarvan het koortsachtig vuur zo spoedig, zo totaal in de grauwe as van Aswoensdag doofde, dat de vreugde die de wereld biedt er zo zielloos en hol bij is als de mombakkes die zij nodig heeft om haar eeuwige ellende te verbergen.

verheugen, ook voor hen, die niet tot de geregelde Zeemanshuisbezoekers behoren.

Zo ook gisteravond werd onder flinke belangstelling enkele geluidsfilmen vertoond, welke bij de aanwezigen zeer in de smaak vielen.

BITO — TOP.

Morgenochtend om 10 uur zal op het veld bij de fraterschool op Chere Asile de korfbalwedstrijd Bito -TOP gespeeld worden.

MGR. ZEPPENFELDT OP CURACAO.

Gisteravond arriveerde van de Bovenwinden per KLM Z.H. Excellentie Mgr. A. v.d. Veen Zeppenfeldt, hij was vergezeld van zijn secretaris pater Erkamp. Ook frater Radulphus bevond zich onder de passagiers. Op het vliegveld waren ter begroeting aanwezig de H.E. Pater Vicaris L. van Rooy, frater Odulphinus, missie overste en enkele fraters.

IN HET KORT.

* De temperaturen waren 24° en 29° C, resp. 75.2°, en 84.2° F. * De neerslag was 1.02 mm. * Op Fleur de Marie was een vechtpartij Een politie patrouille kwam ter plaatse doch de rust was wedergekeerd. * M en v.W. op de Rodestraat klaagden over los lopende honden. Het verzoek om ze dood te schieten kon niet worden ingewikkeld. * In het gebouw van de Adm. van Financiën stond een raam open. Er werd niets vermist. * Het KLM vliegtuig van Donderdagavond landde hedenmorgen 10.38 Ned. tijd op Schiphol. * Voorts waren er 10 lichte aanrijdingen, 3 personen kregen een proces verbaal, waarvan een voor het overschrijden van de maximum snelheid. Hij reed n.l. met een snelheid van 75 km. per uur in de stad. * Een drie jarig jongentje werd door eigen onvoorzichtigheid aangereden. Met de schrik kwam hij vrij. * G had een pak wasgoed bij zich, waarvan hij de herkomst niet kon verklaren. S deed later aangifte van het feit, dat men uit zijn auto wasgoed had gestolen. G. werd ingesloten. * D. reed op een fiets, die niet van hem was. Nu zit hij

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

Marquez de Camillas naar Havana, *Timaru Star* naar New Zealand, *Del Norte* van Rio de Janeiro naar New Orleans, *Lara* van P. Cabello naar Las Piedras, *Tapanahony* van Port au Prince naar P. Cabello, *Bolivar* van Las Piedras, *Brasil* van P. Cabello, *Dunstergrange* naar Londen, *Haarlem* van St. Eustatius naar P. Cabello, *Albina* naar Ciudad Trujillo, *Napirstar* van Colon en *Gilbert Jr.* van Ciudad Trujillo.

CINELANDIA

HEDEN ZATERDAG 3 MAART OM 9.00 N.M. — ZONDAG 4 OM 8.30 N.M.
MAANDAG 5 OM 9.00 N.M.

KOLOSSALE PREMIERE VAN DE KNAL SUPER PRODUCTIE VAN DE 20TH CENTURY FOX!!!!!

TYRONE POWER — ORSON WELLES — CECILE AUBREY

In:

„THE BLACK ROSE"

In het Engels met Spaanse tekst. — Verfilmd in schitterende TECHNICOLOR!

Een pracht avontuur, die U vanaf het begin tot het einde in spanning zal houden.

Zie wat U nog nooit tevoren gezien heeft in......

„THE BLACK ROSE"

Een knal film op schitterende wijze vertolkt...... vol actie...... en spanning!!!!!

EEN WARE JUWEEL...... EEN FILM DIE U NIET MISSEN MAG!!!

(GEEN KINDEREN TOEGELATEN)

ZATERDAG 3 OM 7.00 N.M.
De geniale creatie van
WALT DISNEY
„CINDERELLA"
(Assepoester)
Verfilmd in TECHNICOLOR!
ƒ 1.50 — 0.90
KINDEREN DE HELFT.

ZONDAG 4 OM 6.30 N.M.
DOUGLAS FAIRBANKS Jr.
MARIA MONTES —
PAULE GROSET in
„THE EXILE"
Verfilmd in SEPHIA COLOR!
ƒ 1.00 — 0.50
KINDEREN DE HELFT.

MAANDAG 5 OM 7.00 N.M.
JOHN MILES —
PATRICIA WHITE
In:
THE TATTOOED STRANGER
(Spaanse tekst)
ƒ 1.50 — 0.90 Kinderen van 12 tot 18 jaar de helft.

Vijf partijen aanvaardden hedennacht het program van Romme

's-Gravenhage. — Hedennacht is meegedeeld, dat de voorzitters van de Kamer-fracties der Katholieke Volkspartij, der Partij van de Arbeid, der Christelijk-Historische Unie, der Volkspartij voor Vrijheid en Democratie en der Anti-Revolutionaire Partij aan prof. mr. C. P. M. Romme schriftelijk hebben medegedeeld, dat zij accoord gaan met het door hem opgestelde ontwerp-program en bereid zijn hun medewerking te verlenen bij de vorming van een kabinet op grondslag van het program van de informateur, indien ook de samenstelling van het kabinet hun in het staatsbelang voldoende bevredigend zal voorkomen.

De taak van de informateur is in een volgend stadium gekomen, doch is nog geenszins ten einde. Desgevraagd verklaarde prof. Romme, dat men beter doet een afwachtende houding aan te nemen ten aanzien van de vraag, of hij de grootste moeilijkheden achter zich heeft dan wel voor de boeg.

's-Gravenhage. — Prof. Romme is hedenmorgen begonnen met de fractievoorzitters te ontvangen voor besprekingen over de zakelijke kanten, betrekking hebbend op de samenstelling van het kabinet. Zij zullen afzonderlijk worden ontvangen.

Stikker in Washington

Washington. — Minister Stikker heeft vandaag besprekingen gevoerd met verschillende hoofdambtenaren van het State Department, onder wie Dean Rusk, assistent-minister voor zaken betreffende het Verre Oosten, en John Foster Dulles, de speciale adviseur van de ministers van buitenlandse zaken, die pas van zijn reis naar het gebied van de Stille Oceaan is teruggekeerd. Het hoofd van de E.C.A., William Foster. heeft ter ere van minister Stikker een lunch aangeboden en hedenavond wordt een receptie gehouden.

Prins in Engeland

Soestdijk. — Prins Bernhard heeft gisteren per vliegtuig een particulier bezoek aan Londen gebracht.

Benoeming

's-Gravenhage. — Schout-bij-Nacht F. J. Kist, die als vlagofficier van de marine in Indonesië tijdelijk vice-admiraal was, is met ingang van 1 Maart definitief tot vice-admiraal benoemd.

R O X Y

HEDEN ZATERDAG 3 MAART OM 7.00 & 9.00 N.M. — ZONDAG 4 OM 8.30 N.M.

PREMIERE VAN EEN ROMANTISCHE EN HUMORVOLLE COMEDIE VAN DE PARAMOUNT VOL ZANG EN MUZIEK!

BING CROSBY — COLEEN GRAY — CHARLES BICKFORD — FRANCES CLIFFORD

In FRANK CAPRA'S:

„RIDING HIGH"

In het Engels met Spaanse tekst!

BING CROSBY, de niet te evenaren Bing in zijn beste comedie......... nieuwe liederen.........
Romantiek...... Vermaak...... Muziek...... Enz. Enz.!! Geen kinderen toegelaten.

ZONDAG 4 OM 10.30 V.M.
LUIS PROCUNA —
SOFIA ALVAREZ
In de Mexicaanse film:
„UN CORAZON EN EL RUEDO"
Geheel in het Spaans.
GEEN KINDEREN TOEGELATEN.

ZONDAG 4 OM 4.30 N.M.
WILLIAM BOYD
In de Wilde Westen film:
THREE MEN FROM TEXAS
ƒ 1.00 — 0.50
KINDEREN DE HELFT.

ZONDAG 4 OM 6.30 N.M.
BOBBY DRISCOL —
ROBERT NEWTON
In de film van WALT DISNEY
„TREASURE ISLAND"
Verfilmd in TECHNICOLOR.
ƒ 1.50 — 0.90.
KINDEREN DE HELFT.

GRENADA RUSTIGER

Trinidad. — Gisteren was het door stakingen geteisterde Brits West-Indische eiland Grenada rustiger na tien dagen van geweldpleging. De stakingsleider Gairy is onder bewaking gedetineerd op het kleine eiland Carriacou en hij heeft toestemming gegeven om in zijn naam een oproep te doen om een einde te maken aan de intimidatie.

GEBOREN
ERIC CECIL
zoon van
Drs. E. M. Newton
N. M. Newton-van Tulder
St. Elisabeth Gasthuis, kamer 39.
Curacao 2 Maart 1951.

CURACAO

SPECIALE KERKDIENST.

Maandagavond om 8 uur zal er een speciale kerkdienst in de Kathedraal worden gehouden voor de mannen. De dienst wordt geleid door de Z.E. Pater W. Brada, die een actuele conferentie zal houden in de landstaal.

IETS LATER.

De „Mauretania" komt Maandag niet om 7 uur maar om 10.30 uur v.m. onze haven binnenlopen. Het vertrek blijft bepaald op 7 uur des avonds.

DE RECHTSPOSITIE VAN DE AMBTENAREN

De Gouverneur heeft de Staten ter goedkeuring aangeboden, een ontwerp-landsverordening, houdende regelen van procesrechtelijke aard betreffende de rechtstoestand van de ambtenaren.

BODEMKARTERING.

Daartoe uitgenodigd door de Werkgroep der Natuur Wetensch. Studiekring hield dr ir J. S. Veenenbos in het Museum voor een klein aantal aanwezigen een lezing over het nut en de werkwijze van het bodem karteren. Zijn vertoog was technisch en waar de bodemkartering niet alleen ten doel heeft het in kaart brengen van bepaalde gebieden, als wel het in kaart brengen van de bodemgesteldheid, kregen wij ook een interessante verhandeling te horen over de factoren, die van invloed daarop zijn; zoals geologische problemen, klimaatsinvloeden en erosie.

Belangrijk ook is, dat de bodemkartering precies in groepen kan aangeven waarvoor een bepaald stuk terrein kan dienen, het zij voor landbouw, tuinbouw of weiland.

Vervolgens wees spr. op de belangrijke rol, die de kartering heeft voor het in ontwikkeling brengen van gebieden en schetste daarbij de moeilijkheden, die men te overwinnen had.

Veel gebruik wordt gemaakt van de luchtvaart. Uit de practijk haalde spr. tal van voorbeelden aan, die het nut bewezen van de bodemkartering, zo o.a. bij het geding tussen tuinders in de duinstreken, wier gronden minder vruchtbaar werden, door dat de duinwatermaatschappij de grondstand van het water steeds verlaagde en daarvoor aansprakelijk werd gesteld. De dienst van de bodemkartering kon inderdaad bewijzen, dat de verminderde opbrengst van die tuingronden toe te schrijven was aan de verlaging van het waterpeil. Na afloop werden enkele vragen gesteld.

FILMAVONDEN.

Het wordt zo langzamerhand traditie dat het R.K. Zeemanshuis — dat in Juni a.s. zijn 25-jarig bestaan zal vieren — elke Vrijdagavond een filmavond geeft, welke zich steeds meer en meer in de belangstelling mag

TE HUUR
gevraagd
een klein woonhuis
desgewenst bereid **hypotheek** te verlenen op gunstige voorwaarden.
Aanbiedingen N.V. Fatum, Pietermaai 19, tel. 1166.

WAAR NU WEER HEEN? — Mariniers nemen de trein in een Zuid Koreaanse haven naar een punt „ergens in het Noorden" om de opmars naar de 38ste breedtegraad nog eens over te doen.

Indonesie wil bemiddelen in geschil-Kasjmir

Djakarta. — Indonesië is bereid zijn diensten aan te bieden in het geschil-Kasmir tussen India en Pakistan, indien het zulks wordt verzocht, zo werd door de Indonesische minister van buitenlandse zaken, mr. Mohammed Roem, tegenover Aneta verklaard.

Indonesië wacht evenwel de verdere ontwikkeling af van de besprekingen over het geschil-Kasjmir in de Veiligheidsraad, alvorens stappen te doen. Roem zeide te hopen, dat het geschil spoedig wordt opgelost op een wijze, die voor beide partijen bevredigend is. Dit zou een „heilzame stimulans zijn voor geheel Azië".

Op de vraag, of Indonesië zijn goede diensten had aangeboden, zeide Roem, dat Kasjmir een kwestie was tussen India en Pakistan, „maar wij zijn bereid hulp te verlenen, indien deze ons wordt gevraagd".

Vriendschapsverdrag

Djakarta. — Een woordvoerder van het Indonesische ministerie van buitenlandse zaken, Darmasetiawan, deelde vandaag mede, dat het vriendschapsverdrag tussen Indonesië en de Philippijnen definitief te Djakarta zal worden ondertekend, maar hij wist niet wanneer. Hij zeide, dat het verdrag een gewoon vriendschapspact zou zijn van het gebruikelijke soort.

TJERK HIDDES WERD GADJAH MADA

Surabaja. — De Nederlandse torpedobootjager „Tjerk Hiddes" werd vandaag aan de Indonesische marine, de ALRI, overgedragen en herdoopt tot „Gadjah Mada".

Genationaliseerd

Djakarta. — Het electriciteitsbedrijf in Indonesië zal door de regering worden overgenomen, wanneer de concessies, die niet zullen worden hernieuwd, vervallen, zo heeft prof. Johannes, minister van openbare werken, vandaag meegedeeld. De minister zeide, niet bijzonder optimistisch te zijn omtrent de verwezenlijking van de vele plannen van zijn department wegens gebrek aan geld en arbeiders.

Schietpartij

Djakarta. — Gisteravond vond een schietpartij plaats na een twist tussen Ambonnezen met de status van de Koninklijke Landmacht en Ambonnezen van het Indonesische leger nabij het kampement Berenlaan. De commandant van beide groepen wisten het ergste te voorkomen en niemand werd gewond.

REMBRANDT ONTDEKT

Madrid. — De schilder Alejandro Canada, restaurateur van het Museo de Bellas Artes te Madrid, heeft een werk van Rembrandt ontdekt tussen verschillende doeken, die van Irun uit ter restauratie naar dit museum waren gezonden. Het doek is 75 bij 50 cm groot en is waarschijnlijk tussen 1630 en 1635 geschilderd. De handtekening is duidelijk leesbaar. De kunstcritici van Zaragoza, die bijeen gekomen zijn om het schilderij te bestuderen, zijn eenparig met Canada van oordeel, dat het een werk van Rembrandt is.

ZALIGVERKLARING PIUS X

Vatikaanstad. — De H. Congregatie der Riten van het Vatikaan heeft de laatste hand gelegd aan de voorbereiding tot zaligverklaring van Paus Pius X (1903—1914), die in Mei verwacht wordt. De Congregatie heeft aan de huidige Paus een schriftelijke verklaring overhandigd, waarin om de datum der zaligverklaring verzocht wordt. De Congregatie heeft reeds eerder de als wonder beschouwde feiten erkend van genezing door de Paus van twee kloosterzusters.

WEGENS VERTREK TE KOOP:
mooie soliede Hollandse huiskamer bestaande uit:
dressoir, uitschuiftafel, 4 stoelen twee clubs ook zonder clubs verkrijgbaar, eiken old finish, tevens te koop Hillman wagen 4000 Km gelopen tegen elk aannemelijk bod.
Ninaberstraat 23.

Fornuizen-Comforen — GAS — Geisers-IJskasten
GEVEN U MEER GEMAK IN DE HUISHOUDING
TOONKAMER ELGA BRIONPLEIN
Gasmaatschappij — Tel. 3310
TOONKAMER ELGA THEATERSTRAAT

Commentaar op de Interimregeling

(van onze correspondent)

De politieke belangstelling blijft intens.

Het blad „Today" vroeg door ingezonden stukken aandacht voor de „militaire positie" van de Antilliaan. Het is voorlopig geregeld in het tiende hoofdstuk van de interimregeling. Het gaat echter, om de practische uitoefening van art. 161.

Het eerste lid hiervan luidt immers:

„Alle in de Nederlandse Antillen woonachtige Nederlanders en alle in de Nederlandse Antillen woonachtige niet-Nederlanders kunnen bij landsverordening tot dienst in de krijgsmacht worden verplicht. De landsverordening neemt de bij of krachtens de wet te stellen algemene regels in acht".

Het **werkbureau ter uitvoering van de eilandregeling** is uitgebreid en kan thans op volle toeren werken.

De opdracht van de Gouverneur (landsregent), om een breed cabinet te vormen in verband met de uitvoering van de interimregeling vond een goede pers. Men begrijpt de noodzaak dat allen meedoen. **De vraag is of alle partijen het ook begrijpen.**

De „Amigoe" kwam nog op tegen de benoeming van gezaghebbers, nádat eerst instanties hier „gehoord" zijn. De redactie vond, dat de integriteit beter tot zijn recht zou komen, als men het maar aan de Kroon overliet. Gezien de mogelijkheid van veel politieke benoemingen op zulk een klein gebied lijkt dit inderdaad beter.

Over dit ene stukje uit het rapport aan Minister van Schaik is al zoveel critiek en aanvullende critiek geschreven: zou het niet goed zijn, wanneer de nieuwe Staten eens openbaar maakten, wat men minister Van Schaik zoal voor goede raad heeft gegeven ter uitvoering van de I.R.?

De eerste zitting van de nieuwe Staten was opvallend door een halve minuut stilte tegen de „acht-twaalf" en door critiek op de uitvoering van eilandenregelingen zonder dat er nog een eilandenregeling is. Een en ander laat zien, dat de uitvoering van de Interimregeling nog wel eens met schokken kan gaan

Men wees er op, dat de stijl van de Interimregeling soms heel modern en soms heel oud is. Het achtste hoofdstuk over de godsdienst gaat terug op de verklaring van de U.N.O., doch het hoofdstuk over het onderwijs, te weten het elfde, gebruikt nog een terminologie van vlak na de Franse revolutie. Dat hoofdstuk spreekt van „de verspreiding van de verlichting". Men zou waarachtig aan Electra op Aruba denken, doch dat is klaarblijkelijk de bedoeling niet.

Het woord „sport" komt niet in de Interimregeling voor; dat zou te modern zijn, ofschoon de staat daar toch ook zorg voor moet hebben, getuige de vele artikelen daarover na de sportdemonstratie op het Rif.

De benoeming van een secretaris van de Raad van Advies geschiedde ingevolge art. 62 no. 2 luidende:

„De Secretaris van de Raad van Advies wordt op voordracht van de Raad door de Landsregent benoemd."

Met een toespraak van de Landsregent werd een Commissie van Advies geinstalleerd, om de eilandregeling reeël mogelijk te maken.

Het **vijfde hoofdstuk,** dat de eilandenregeling mogelijk maakt, is practisch het enige hoofdstuk, dat de belangstelling trok. De K.V.P. zette op 22 Febr. jl. reeds de verkiezingscampagne in.

Bij zijn aankomst in Nederland heeft oud-minister Van Schaik gezegd, dat zijn conferenties in de West over de eilandenregeling **geen** principiële wijzigingen in het ontwerp noodzakelijk maken. Hij zou enkele wijzigingen aan het ministerie voorstellen. Maar waarom publiceert men die voorgestelde wijzigingen niet? Wat kan er voor reden zijn, om dit in het geheim te behandelen?

Over onze Staatsregelingen verschenen er verschillende werken: het laatste was wel het boekje van de heer De Gaay-Fortman. Doch nu heeft ook onze vertegenwoordiger in Holland, de heer Gorsira, een boekje over onze staatkundige emancipatie geschreven. De lange weg tot de in-[illegible]d er maar kort in beschreven.

Speciaal in verband met de kabinetscrisis in Nederland vroeg men zich af, wat er van de wijzigingen, die de vice-president Van Schaik heeft meegenomen, terecht zal komen?

Het ging niet door

"Om Protestanten niet te prikkelen" werd Mgr. Niewindt in een gesloten kapel gewijd.

In de „Sursum Corda" van 13 Januari 1951 kwam onder de rubrick „Amsterdamse Kroniek" een artikel voor van de hand van kapelaan B. Voets (Alkmaar), getiteld: Rond de Heilige Stede, Schetsen over het verleden van katholiek Amsterdam, Een Bisschopswijding van Mgr. Martinus Joannes Niewindt, eerste schopswijding van Mgr. Martinus Johannes Niewindt, eerste Apostolisch Vicaris van Curaçao (1824-1860). Het bevat een aantal kleine bizonderheden, die ons onbekend waren en die de schrijver ontleend moet hebben aan het bisschoppelijk archief van Haarlem. Ziehier wat hij schrijft:

In Augustus 1843 werd er hard gwerkt in de Mozes en Aäronkerk. Verschillende mannen waren druk aan het schoonmaken; er liep een bloemist heen en weer om allerlei plannen te maken voor de versiering van het priesterkoor. Men kon aan alles merken, dat er iets groots ging gebeuren.

Wat was er dan aan de hand? De Amsterdamse saeculiere priester M. J. Niewindt, die in 1824 als missionaris naar het eiland Curaçao was vertrokken, was met goedvinden van de Regering in 1842 benoemd tot Apostolisch Vicaris van deze bloeiende missie. Aanvankelijk had hij erover gedacht om de wijding in Amerika te ontvangen maar omdat hij toch naar Nederland moest vertrekken om steun voor zijn missiegebied te vragen, besloot hij om in zijn geboortestad Amsterdam de wijding te ontvangen. Geen kerk was daar beter voor geschikt dan de majestueuze Mozes en Aäron, die in 1841 was geconsacreerd.

Toen de wijbisschop, baron van Wijkerslooth, die als consecrator was aangezocht, hiervan kennis had genomen, liet hij aan pastoor van Giesen weten, dat eind Augustus 1843 in zijn kerk de bisschopswijding zou plaats hebben. Dit was een gebeurtenis voor katholiek Amsterdam en de pastoor besloot dan ook daar extra werk van te maken. Het lekte spoedig uit en spoedig kwam men van heinde en ver naar Amsterdam om de pastoor te vragen, een plaats in de kerk te reserveren. Want sinds de Hervorming was in ons land in het openbaar nog geen bisschop gewijd. Men vertelt zelfs dat er plaatsen voor tien gulden werden verkocht, een zeer hoog bedrag voor die tijd.

Maar ook de Protestanten roerden zich. Zij vonden het verschrikkelijk dat een dergelijke plechtigheid in Amsterdam zou plaatsvinden en zij protesteerden bij het gemeentebestuur. Nu was dit voor geen kleintje vervaard; het wilde zich niet voor de wagen van de Gereformeerden laten spannen en het liet pastoor van Giesen weten, dat zij tegen de consecratie geen bezwaar hadden. Maar de Regering in Den Haag dacht er anders over: men moet de protestanten niet onnodig prikkelen, meende de Directeur-generaal van het Dpartement van eredienst en daarom verzocht hij aan Mgr. van Wijkerslooth om de Vicaris in een gesloten kapel te wijden. De Bisschop bezweek voor de aandrang van De Pelichy en hij liet pastoor van Giesen weten, dat de wijding in de Mozes en Aäronkerk niet kon doorgaan.

De pastoor, die met de voorbereidingen bijna klaar was gekomen, was zeer teleurgesteld. Maar hij niet alleen. Ook het volk was onaangenaam verrast, want het leefde geheel en al met deze komende consecratie mee. In een brochuurtje „Waarom heeft de Bisschoppijke Consecratie van Mgr. Niewindt niet te Amsterdam plaats gehad?" (een zeldzaam boekje, aanwezig in de bibliotheek van het Begijnhof), wordt de stemming van katholiek Amsterdam aldus getekend: „Het volk was verslagen, gebelgd, verontwaardigd, en zelfs uit de mond der meest bedaarde lieden, die om des vredes wille gewoon zijn van alle beoordelingen der gebeurtenissen van de dag verwijderd te blijven, hoorde men een woord van afkeuring over het opschorten der plechtigheid".

De pastoor besloot de beschikking ongedaan te maken en hij begaf zich naar de opperbestuurder van de Hollandse Zending, de Nuntius Ferrieri. Deze deelde hem mede, dat noch Mgr. van Wijkerslooth, noch Mgr. Niewindt met hem over deze aangelegenheid hadden gesproken; hij wist alleen dat de Koning niet graag had, dat de wijding in Amsterdam zou plaats vinden. „Versta u dan met de wijbisschop" zeide Mgr. Ferrieri en ongetwijfeld zult u dan meer te weten komen".

Pastoor van Giesen schoot echter niet veel op: Mgr. van Wijkerslooth zat er echt mee te kijken en wist niet wat hij doen moest. „Ik ga nog eens met de poltie praten", en als die geen bezwaren maakt, zal ik nogmaals de zaak aan de internuntius voorleggen". De priester, die erg gezien was in Amsterdam, kreeg van de politie alle medewerking en met deze toezegging in handen ging hij weer naar Ferrieri. Deze hoorde alles aan en zeide: „Allemaal goed en wel. Ik voor mij heb geen bezwaren. maar ge moet rekening houden met de Koning. Ge weet dat hij de katholieken goed gezind is en misschien zou men zijn stemming kunnen bederven door deze wijding met alle geweld door te drijven. Ga dus nog eens praten met de Directeur-generaal van het Departement van eredienst".

„Ik ga zelf naar de Koning", riep de pastoor uit. „Het is te proberen", antwoordde de Ferrieri weinig hoopvol.

Nog dezelfde dag vroeg pastoor van Giesen een audiëntie aan bij de Koning. Koning Willem II, die wel goedaardig was, maar de doortastendheid miste om een aangelegenheid definitief af te wikkelen, wilde er niet over praten. „Ga maar weer naar Mgr. Ferrieri", liet hij hem door zijn adjudant weten.

De pastoor voelde dat hij van het kastje naar de muur werd gestuurd; de Koning durfde niet helemaal nee te zeggen, bang als hij was voor de critiek van de katholieken uit Amsterdam, die over het algemeen zeer aanzienlijk waren en ja zeggen ging ook niet, want hij mocht de protestanten niet voor het hoofd stoten. Hij wist niet wat hij ervan denken moest en ten einde raad vroeg hij dan aan de wijbisschop, Mgr. van Wijkerslooth, om de zaak in orde te maken. „Doe nog eens uw best", zeide de pastoor, „katholiek Amsterdam rekent er vast op".

Van Giesen ging weer naar de hoofdstad terug en gelastte de werklui door te gaan met de voorbereidingen. Van Wijkerslooth ging kort daarop met de internuntius praten. „Begin er niet meer over, sprak Ferrieri, ge kent het gevoelen van de Koning; houd daar rekening mee". Nog enkele dagen hield Mgr. van Wijkerslooth de kwestie in beraad. Toen hakte hij de knoop door. Hij stapte naar Warmond en vroeg aan zijn vriend, president van Vree, om in zijn kapel de wijding te mogen toedienen.

Twee dagen voor de consecratie kreeg pastoor van Giesen het definitieve bericht, dat de wijding niet in de Mozes en Aäron maar in de kapel van Warmond zou plaats vinden. Het gaf nog heel wat beroering onder de katholieke Amsterdammers, maar eindelijk legden zij er zich toen ook bij neer. De tijden waren nog niet rijp voor grootse katholieke plechtigheden; de eigenlijke emancipatie moest nog beginnen. Maar toch schudde deze mislukte plechtigheid velen wakker en zo was dit ook een schakel in de bewustwording van katholiek Amsterdam.

— Margaret Truman, de dochter van de Amerikaanse president, heeft met de Nationale Amerikaanse radio-omroep (NBC) een overeenkomst afgesloten voor een aantal radio- en televisie-uitzending tegen een honorarium van 6000 á 7000 (Ned.) guldens per keer.

HET IS VLEES, DAT ZIJ STEKEN — die bajonetten, doch niet om te doden maar om te eten. Het is wellicht niet geheel volgens de regels van de wellevendheid maar deze soldaten vinden hun bajonet maar een reuze handig instrument voor de frontlinie. Het menu: „C" rantsoenen, die een zeldzame delicatesse zijn op het centrale front van Korea.

Wel en wee in het huwelijk

H. W. Agterof pr.

De liefde van Christus voor de Kerk is *offervaardig*. Om haar te winnen heeft Hij honger en dorst geleden, de geseling, de doornenkroning en doodsangst doorstaan. een zwaar en ruw kruis gedragen en heeft tenslotte Zijn leven voor haar opgeofferd. Elke dag offert Hij ontelbare malen zichzelf opnieuw in de onbloedige hernieuwing van het kruisoffer, in de H. Mis. Dat doet Christus voor het welzijn van Zijn bruid, de H. Kerk. Welk een voorbeeld voor iedereen gehuwden man! Ook hij moet in zijn liefde voor zijn vrouw offervaardig zijn: voor haar hard werken, veel van haar verdragen, zich beheersen wanneer de vrouw het moeilijk heeft in dagen van ongesteldheid en zwangerschap, haar beschermen op leven en dood; kortom, alles voor haar over hebben.

De liefde van Christus voor de Kerk is *eeuwig trouw.* Herhaaldelijk verzekert Christus haar: „Ik ben met u alle dagen". „Met een eeuwige liefde heb Ik u bemind". De geschiedenis van de Kerk bewijst, dat de beloften van Christus ten volle in vervuling gaan. Mannen, die Christus navolgen in de trouwe liefde, gaan elke dag meer van hun vrouw houden; zij zijn graag thuis bij vrouw en kinderen; er is geen denken aan, dat een derde tussen hen beiden komen kan.

De liefde van Christus voor de Kerk is *altijd werkzaam.* Dagelijks breekt Christus voor de Kerk het brood der Eucharistie, om haar sterk te maken; altijd is hij bereid om vergiffenis te schenken in het H. Sacrament der Biecht, wanneer een lidmaat van de Kerk Hem beledigd heeft door de zonden; onophoudelijk zegt Hij: „Ga heen en zondig niet meer". „Ga gerust heen, uw zonden zijn u vergeven". Als een lidmaat ziek is en in nood verkeert, komt Christus troost en opbeuring geven met de kracht om ziekte en pijnen te dragen en de duivel te weerstaan in het sacrament van het H. Oliesel. In ieder tabernakel en in de hemel aan de rechterhand des Vaders bidt Christus voor Zijn bruid, de H. Kerk, zonder ophouden.

Is dit niet een levensprogram voor iedere man?

Elke dag zwoegt hij voor het dagelijks brood en is spaarzaam, opdat zijn vrouw het nu en later goed zal hebben. Hij maakt het zijn vrouw gemakkelijk haar tekortkomingen te bekennen en is steeds weer bereid haar alles te vergeven. Hulpvaardig is hij altijd, maar vooral in haar moeilijke dagen staat de man klaar met zijn troost en verkwikking, met zijn bijzondere bijstand. Een goed man zal nooit zijn vrouw vergeten in zijn dagelijks gebed.

Huwelijksfeest

De liefde van Christus voor de Kerk is *vruchtbaar.* Door de innige liefde tussen Christus en de Kerk is Zijn bruid in staat steeds weer kinderen voor Hem voort te brengen door het H. Doopsel en hen voor Hem op te voeden.

Mogen uw kinderen, in liefde verwekt, in liefde worden groot gebracht.

Op deze liefde past het loflied van St. Paulus

De liefde is geduldig,
De liefde is goedertieren,
De liefde is niet afgunstig,
Niet pronkzuchtig, niet verwaand.
Ze handelt niet onedel,
Ze zoekt zich zelve niet.
Ze laat zich niet verbitteren,
Ze rekent het kwade niet aan.
Over onrecht is ze niet blijde,
Maar over de waarheid verheugd.
Alles bedekt ze,alles gelooft ze
Alles hoopt ze,alles duldt ze—
De liefde: zij vergaat nimmer!

Wie deze gedachten op de verjaardag van zijn huwelijk overweegt, zal het verdere leven met nog groter vurigheid aan God aanbevelen, zal zijn goede voornemens nog eens hernieuwen en zal met nieuwe vreugde voortgaan op zijn levensweg.

Man en vrouw, neemt vanavond de kalender van de wand, zoekt de verjaardag op van uw huwelijk en tekent daarbij samen een bloemetje; want, dat is voor u een dag, die in de bloemen gezet moet worden.

Wanneer die dag aanbreekt, dan zal het getekende bloemetje u een kleine attentie voor elkaar ingeven.

Maar bovenal zal de verjaardag van het huwelijk u beiden naar de kerk brengen, als dit mogelijk is, omdat u voor het tabernakel wilt overwegen, dat gij nog steeds de dragers zijt van het sacrament van het Huwelijk, dáár, op de bovenste trede van het altaar, ontvangen.

TOEKOMSTIGE KONINGIN VAN EGYPTE. — Narriman Sadek poseert hier in haar verlovingsjurk voor een officiële foto. De eerste minister kondigde op 11 Februari de verloving aan en prees de Koning, omdat hij „zijn echtgenote uit de rangen van het volk" gekozen had.

Amerikaans Priester breekt Monopolie-heerschappij over de bootwerkers van Manila

De hoofden van de vakbonden betalen niet langer het loon — de arbeiders ontvangen het onmiddelijk van hun werkgevers

Manila. — De Eerw. P. Walter B. Hogan, een kranige Jesuiet uit Philadelphia, heeft de bootwerkers uit Manila een nieuwe overeenkomst bezorgd en brak het monopolie, dat sinds 10 tallen jaren de lading op de kaden van Manila controlleerde.

De meest in het oogspringende karaktertrek van de verandering is, dat de bootwerkers thans dagelijks hun eigen loon beuren en wel direct van de kassiers van de werkgevers.

Vroeger geschiedde de bezoldiging, doordat sommen aan de leiders van bonden werden uitbetaald, die de betalingen aan de werkbazen doorgaven. Vandaar ging het naar de voormannen en tenslotte, na heel wat reducties, naar de bootwerkers.

Omdat er altijd een teveel aan werkkrachten was, waagden de afzonderlijke bootwerkers het zelden tegen dergelijke redacties te protesteren. Zij konden niet riskeren het ongenoegen van de leiders der bonden op hun hals te halen, omdat ze voor hun werk van hen onafhankelijk zijn.

Zij durven niet te klagen

De leiders van de bonden hebben in handen, hoeveel man in elke ploeg werken, alsmede voor het melden en het incasseren van het loon. Omdat de bond de situatie volkomen beheerste dorsten de scheepseigenaren of agenten zelden te klagen over het verschil het aantal bootwerkers dat opgegeven werd en het getal, dat feitelijk aan het werk was.

Pater Hogan bemerkte de gevaarlijke gelegenheid, die door dit systeem geboden werd aan een communistische poging om de controle aan de waterkant over te nemen en zette de krachten in beweging, die de verandering brachten — een verandering, waarvan velen vreesden, dat ze niet dan met het uitbreken van gewelddadigheden bewerkt zouden kunnen worden.

Pater Hogan was reeds voor de oorlog Jesuieten-missionaris op dit eiland en keerde in 1946 met een speciale zending naar Manilia terug, n.l. de leer van de Rooms katholieke Kerk over sociale rechtvaardigheid te doceren, gebaseerd op de encyclieken van Leo XIII.

Bij zijn arbeid met een jonge Philippijner Johnny Tan, als assistent, stootte hij op verzet uit iedere hoek. Werkgevers zagen in deze „bemoeizuchtige" priester een bedreiging van hun dikke verdiensten. Vakbond kleine zwendelaars, en politici, die op steekpenningen belust waren, vreesden ook al dat hun eigen gemakkelijke inkomens in gedrang zouden raken.

De arbeiders bang

Sommige arbeiders zagen Kerkelijke inmenging in arbeidsaangelegenheden als een nieuwe intrigue, die werkgevers en Gouvernement op touw zetten, om hun inkomens onder de schijn van sociale hervorming nog meer te drukken.

De traditie van de alliantie der Kerk met de heersende en gepriviligeerde klassen werd gedurende de 300 jaar van Spaanse koloniale contrôle opgebouwd, in een tijd toen de Aartsbisschop van Manila tevens waarnemend gouverneur van de kolonie was.

Werkgevers stelden aanvankelijk pogingen in het werk, om Pater Hogan het zwijgen op te leggen door een beroep te doen op de autoriteiten van de Verenigde Staten van het eiland en op de Jesuieten oversten te Manila en te New York.

Maar naar gelang de tijd vorderde slaagde Pater Hogan er in, een kleine groep van eerlijke geestdriftige en beginnende arbeidersleiders om zich te verzamelen, die voornamelijk uit de rangen van de vakkundige arbeiders gewonnen waren.

De bittere tegenstand van de vroegere werkbazen ten spijt, is de Nieuwe Overeenkomst tot stand gekomen. Alleen de tijd kan leren of de nieuwe leiders in staat zullen zijn om het vertrouwen van de mannen te behouden, maar als zij daarin slagen, geloven zij, dat hun voorbeeld niet kan nalaten krachtige invloed uit te oefenen op het gedrag van bonken en arbeiders op andere kaden in de haven en in de stad Manila.

ZUIDPOOL-KLACHT

Santiago de Chile. — De gezagvoerder van de „John Biscoe", een Engels expeditieschip aan de Zuidpool, heeft in een nota via de gezagvoerder van het Chileense patrouilleschip „Lientur" aan de commandant van het Chileense flotille, Diego Munita, geklaagd, dat op Brits gebied aan de Zuidpool een derde Chileense basis wordt ingericht, aldus wordt hier vernomen. Munita zou geantwoord hebben, dat de Chileense schepen alleen in de Chileense wateren opereren.

Ons Kadaster

Een onmisbare schakel in de samenleving

Bij de Kadastrering heeft men te maken met:

1. Wet en wetstoepassing.
2. De Landmeetkunde en haar techniek.
3. De Administratie.

Bij de oprichting van een Kadaster alhier dient men rekening te houden met het specifieke Antilliaanse karakter van de rechtstoestanden, die op de verschillende eilanden niet dezelfde zijn, want al staan deze eilanden vanouds onder dezelfde wet, toch heeft de politiek van de W. I. Compagnie in beginsel reeds grote verschillen geschapen tussen de toestanden op Curaçao, Aruba en Bonaire.

De ontwikkeling in de daarop volgende 19e eeuw is ook voor alle eilanden niet gelijk geweest. Voorts schept de industrialisatie van Aruba en Curaçao geheel andere toestanden dan die er op de andere eilanden bestaan.

Op Curaçao en Bonaire doet het plantagewezen nog heden ten dage zijn invloed gelden op het bodemgebruik en de verdeling daarvan. De later uitgegeven gronden op Aruba, welke bij concessies en z.g. permitten werden uitgegeven, vertoonden in beginsel al het beeld van een meer versnipperde eigendom, welke tendenz zich daar ook nog steeds voortzet. Verschil in volkskarakter speelt daarbij ongetwijfeld mede een rol.

Een belangrijk moment voor de bodemgeschiedenis van dit Staatsdeel is de invoering van het Burgerlijk Wetboek in [illegible] geweest. Alle gronden, die sindsdien zijn overgedragen, staan geboekt ten hypotheekkantore en zijn voorts voor een groot deel omschreven bij een rooi- of meetbrief. Vrijwel alle aan particulieren behorende gronden zijn daardoor ten hypotheekkantore bekend, al kunnen de hypothecaire gegevens nooit anders dan onoverzichtelijk en onvolledig zijn. De waarde van de hypothecaire administraties en van de daarin geboekte stukken loopt overigens voor de verschillende eilanden sterk uiteen. Curaçao, dat vanouds goede hypotheekbewaarders en notarissen heeft bezeten, heeft dientengevolge nog de beste boekhouding.

Ongunstiger

Op Aruba en de andere eilanden zijn de omstandigheden als regel veel ongunstiger, mede doordat de slechte economische toestanden het maken van akten vaak niet rendabel maakten. In de latere jaren is er op Aruba echter veel verbeterd.

In de praktijk is het kadaster, hoewel onopvallend een onmisbare schakel in de samenleving. De betekenis groeit uiteraard, naarmate de voltooiïng dichter in het verschiet ligt.

Belangrijk is, dat door het Kadaster nauwkeurige kaarten ontstaan. Ook kan een kadastrale kaart door overbrenging op andere schaal en aaneensluiting tot overzichtskaarten als basis dienen voor allerlei speciale kaarten.

De z.g. technische grondslag die voorts voor elke kaart gelegd moet zijn, biedt een universele mogelijkheid, om gegevens op elke willekeurige schaal regelrecht met elkaar te vergelijken en te reproduceren.

Het coordinerend instituut voor elk landmeetkundig werk is dus van nature het Kadaster. Voor aanleg en uitvoering van verschillende werken vindt men een goede grondslag in het kaartmateriaal met cijfers van het Kadaster.

Geen kaart kan in stand blijven zonder bijhouding. Evenals het leven niet stilstaat, er mensen geboren worden en overlijden, komen er nieuwe namen in de kadastrale registers en verdwijnen die van oude bekenden.

Zo is het ook met het kadastrale perceel. Ongemerkt komen er allerlei kleine veranderingen, die, wanneer het wijzigingen in perceelgrenzen betreft, dagelijks moeten worden bijgehouden. Door deze bijhoudingsdienst heeft er dus een steeds voortgaande verjonging plaats. Het ideaal: „Een Kadaster, dat op de dag geheel bij is", is moeilijk te verwezenlijken maar aan practisch redelijke verlangens is met goede zorgen te voldoen.

De taak van deze dienst is dus niet alleen het invoeren van het Kadaster, maar ook de bijhouding daarvan van het gedeelte, dat voltooid is. Ook daar echter, waar het Kadaster nog niet bestaat, moeten de dagelijkse mutaties door overdracht van perceelsgedeelten, worden vastgelegd. Hiervoor worden meetbrieven vervaardigd en afgegeven.

Wilson behoudt het vertrouwen van President Truman

Washington. — President Truman heeft op een persconferentie verklaard, dat Charles Wilson, de directeur van de nationale defensie-mobilisatie, zijn volledig vertrouwen blijft genieten ondanks het besluit van de vakverenigingsleiders om hun vertegenwoordigers terug te trekken uit alle regeringscommissies voor de mobilisatie en loonstabilisatie.

Truman heeft het Congres gevraagd om 1.474 millioen dollar extra voor de productie voor de defensie en de programma's voor de burgerlijke verdediging. Dit bedrag is gevraagd voor het jaar, dat eindigt op 1 Juli. Een milliard dollar hiervan moet de noodbureau in staat stellen de productie-capaciteit en de bevoorrading op grond van de wet op de productie voor de defensie te vergroten. 403 millioen zijn bestemd voor de burgerlijke verdediging.

Loonsverhoging

Washington. — De Amerikaanse spoorwegen hebben toegestemd in de toekenning van een loonsverhoging van 12½ cent per uur aan ongeveer één millioen arbeiders, zo is te Washington bekend gemaakt. De medewerker van president Truman John Steelman heeft verklaard, dat de regeling was bereikt met 15 vakverenigingen. De onderhandelingen, die tot dit resultaat hebben geleid, begonnen in October van het vorig jaar.

Bevin blijft aan

Londen. — In een interview met de politieke medewerker van de „Sunday Dispatch" heeft Ernest Bevin verklaard, dat hij minister van buitenlandse zaken zal blijven en zijn actief aandeel aan de politiek niet zal laten varen. Toen de verslaggever te berde bracht, dat enkele van zijn vrienden niet veel van hem in het Lagerhuis merkten, zei Bevin: „dat komt wel".

Volgens het blad heeft Bevin het voornemen de viermogendhedenconferentie, die de plaatsvervangende ministers van buitenlandse zaken te Parijs voorbereiden, bij te wonen. Bevin zou Donderdag op een vergadering van arbeiders zijner partij in zijn kiesdistrict East-Woolwich bekend maken, dat hij besloten heeft de volledige leiding van de Engelse buitenlandse politiek weer op zich te nemen.

VERPLAATST

Tokio. — Het hoofdkwartier van MacArthur maakt bekend, dat de bevelhebber van de eerste Amerikaanse cavalerie-divisie in Korea, generaal Hobart Gay, is benoemd tot plaatsvervangend bevelhebber van het Amerikaanse vierde leger te Houston in Texas. General Gay voerde het bevel over de cavalerie-divisie bij de landing op de Oostkust van Korea in Juli jongstleden. In October ontving hij een onderscheiding voor zijn „leiderschap, moed en dapperheid" aan het front.

Washington. — Charles E. Bohlen, een van de voornaamste deskundigen van de Amerikaanse regering op Russisch gebied, zal zijn vroegere functie van raadgever bij het State Department weer opvatten. Op het ogenblik is hij ambassade-raad te Parijs. Hij zou een leidende rol krijgen als adviseur voor de buitenlandse politiek.

De vloot-commandant

Londen. — Attlee heeft in het Lagerhuis verklaard, dat de Britse regering nog steeds voorstandster is van een Amerikaanse opperbevelhebber voor de marinestrijdkrachten van het Atlantische Pact in de Atlantische Oceaan. In oorlogstijd zou echter een Britse admiraal het bevel voeren over de marine in het Oostelijk deel van de Oceaan, op de zeewegen naar Engeland en in de Britse wateren. Een Amerikaanse admiraal zou dan het bevel voeren over het gehele Atlantische gebied met uitzondering van de genoemde wateren de Europese kustwateren en de Middellandse Zee.

Rantsoenering

Boedapest. — De Hongaarse regering heeft in Boedapest en 11 andere centra de rantsoenering van boter, vetten, spek en zeep weer ingevoerd. De landbouwgebieden vallen er niet onder.

Vroeg lidmaatschap

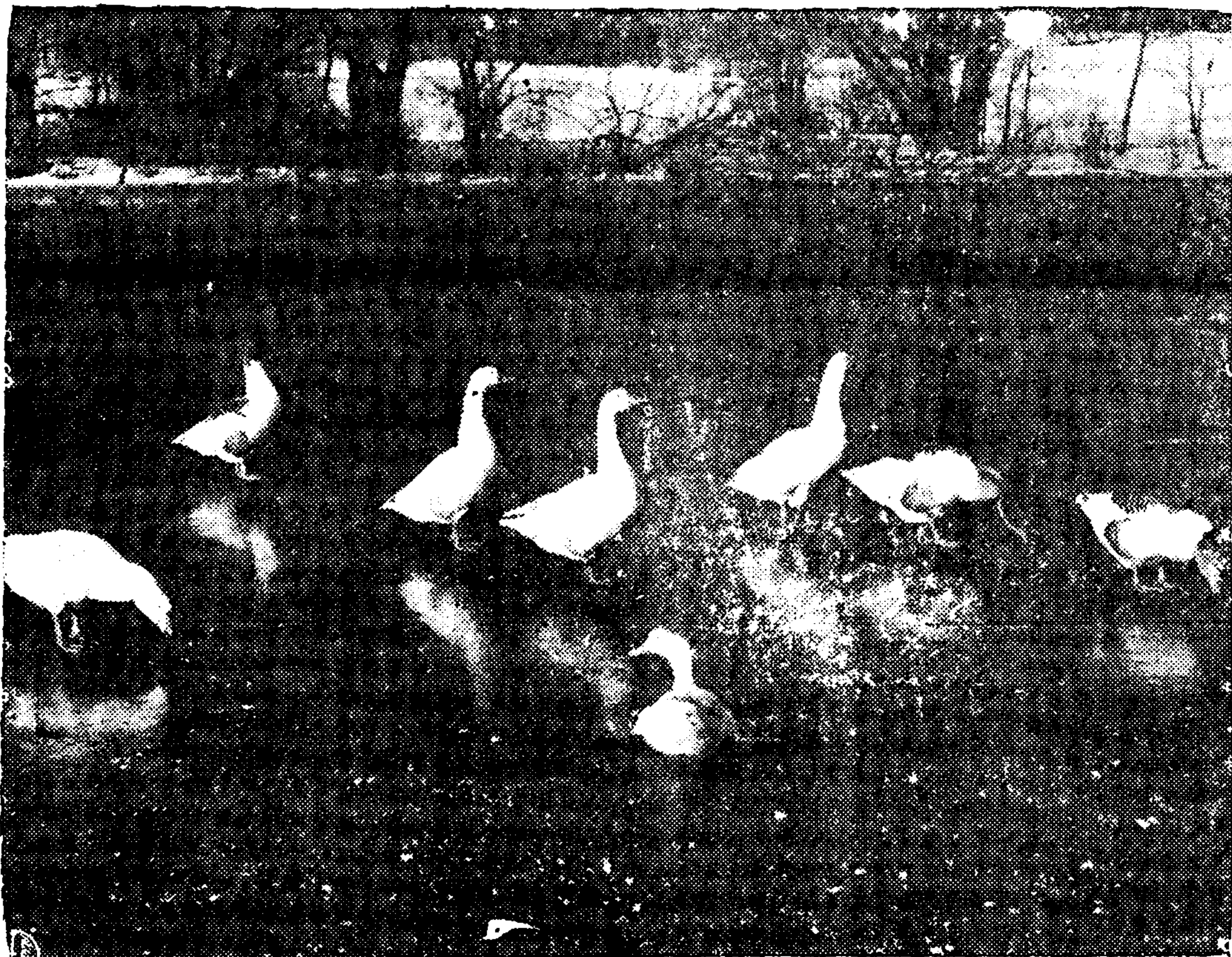
Bonn. — De regering van de West-Duitse Bondsrepubliek heeft dezer dagen een aanvrage ingediend voor het lidmaatschap van de Internationale Bank voor Herstel en Wederopbouw en van het Internationale Monetaire Fonds. De beslissing over de West-Duitse aanvragen zal op de bijeenkomsten der beide instellingen, die in September a.s. te Londen zullen worden gehouden, worden genomen. Vóór die tijd moet een aantal technische voorbereidende maatregelen worden genomen.

Niemoeller verklaarde

Londen. — Ds Martin Niemoeller, heeft te Londen verklaard, dat een nieuwe „38ste breedtegraad" de vrede in gevaar zou brengen, indien West-Duitsland zou worden herbewapend. Oost-Duitsland zou waarschijnlijk het Westen volgen door het oprichten van een overeenkomstige macht.

Hij verklaarde, dat hij gedurende twee jaar tevergeefs had gezocht naar iemand, die in Oost-Duitsland voor oorlog werd opgeleid.

„Ik ben ervan overtuigd, dat daar geen dergelijke opleiding wordt gegeven". Ds Niemoeller geloofde niet in agressie van de Sovjet-Unie in Centraal-Europa.

DIE WAS HAAST GEBAKKEN. — Ofschoon de kleine gans op de voorgrond omgeven is van wat evidentelijk haar vrienden in de nood zijn, schijnt ze toch niet erg enthousiast over haar lot, vastgevroren als ze zit in het ijs van een parkvijver. Gelukkig kwam een student van het Moravisch College in Allentown, Pensylvania, op de gedachte er een mannetjes gans naar toe te sturen. Hij ging daarmee natuurlijk over één nacht ijs, maar slaagde er toch in de bijna omgekomen gans op de veilige wal te brengen.

Het kronkelpad van 's mensen pogen.

Droom werd werkelijkheid

— De Firestone Tyre and Rubber Co. heeft bekend gemaakt, dat zij het doel bereikt heeft, waar de bandenmakers reeds meer dan een halve eeuw naar strevens de vervaardiging van de eerste band, bestand tegen lekken en zonder binnenband.

Hij zou dat varkentje wel eens wassen

— De heer B. te Panningen kwam tot de minder aangename ontdekking, dat de slager, bij wie hij zijn vet varken ter slaihting had gebracht, soda in plaats van zout in het vlees had gedaan. Het spek kwam prachtig blank uit de kuip, maar begon vervaarlijk te schuimen in de pan. Waarschijnlijk heeft de leverancier van het zout zich vergist en soda gegeven. Het vlees is echter onbruikbaar geworden.

Nomen est omen

— Dezer dagen is bij het heiden aan de Aalsmeerderdijk een noodlottig ongeval gebeurd, dat de 61-jarige Gijsbertus Pannekoek uit Aalsmeer het leven heeft gekost. Bij het verzetten van een der heipalen kwam het heiblok langzaam naar beneden. De heer Pannekoek werd hierop atten gemaakt, doch verwijderde zich op onverklaarbare wijze niet tijdig en werd verpletterd. De politie in Hoofddorp stelt een onderzoek in naar de todracht van dit noodlottig ongeval. De ovrledene was gehuwd.

De sidderaal levert 500 Volt

— Een dezer dagen kreeg de KLM een zeer vreemd soortig dier te vervoeren. De KLM agent in Georgetown (British Guiana) had het vervoer aangenomen van een z.g. sidderaal een dier van ± 2 M lengte, dat in de rivieren van Frans en British Guiana wordt gevangen en waarvan de bijzonderheid is dat het een electrisiteit ontwikkelt met een voltage van 300-500. In de dierentuin in Georgetown waar men een aantal van deze dieren bezat liet men een batterij lampen branden op de stroom welke opgewekt werd door aanraking van de huid van de alen.

Alvorens het KLM vliegtuig in te gaan werd het beest zeer zorgvuldig in een geïsoleerde trommel verpakt. De sidderaal reisde van Georgetown naar Zurich, waar het een plaatsje kreeg in de dierentuin.

"Dertig jaar met G. B, S."

— Wijlen George Bernard Shaw heeft eens aangeboden een plan te ontwerpen voor het na-oorlogse Groot-Brittannië, maar hij waarschuwde de regering, dat dit een 25.000 pond sterling zou kosten.

Daar niemand interesse had voor Shaws plannen, zag dit project nimmer het licht. Bovenstaande mededeling is afkomstig van miss Blanche Patch, die 30 jaar lang Shaws secretaresse is geweest en die nu een boek geschreven heeft: „Dertig jaar met G.B.S."

Zij heeft Shaws biographie geschreven, de eerste, die na zijn dood is uitgegeven en die honderden nog nimmer vertelde anecdotes bevat.

Shaw heeft de naam gekregen van de man, die het meest terwille van zichzelf publiceerde, maar miss Patch verklaart, dat wanneer hij publiceerde dit alleen geschiedde om de aandacht te vestigen op iets, dat hij gedaan wilde krijgen. Zij meent, dat Shaw bang was voor de gedachte 100 jaar te worden.

Zij merkte, dat Shaw een Republikein was. Hij waardeerde het, dat Hitler een einde gemaakt had aan de werkloosheid en viel Mussolini bij, toen hij de Pontijnse moerassen liet doorleggen.

Juist aan zijn philantrophie ontbrak de menselijkheid, zo schrijft miss Patch. Hij sympathiseerde niet zo zeer met de armen, dan wel dat hij bezwaar maakte tegen de armoede, omdat deze tot inefficiëntie leidt. De biographie onthult ook enige van zijn persoonlijke eigenaardigheden. Zijn beroemde baard liet hij staan om enige littekens van de pokken te verbergen. Hij weigerde om zijn borstelige wenkbrauwen bij te knippen. Hij had verschillende sokken voor elke voet. Zijn humeur was gelijkmatig. Slechts twee keer heeft hij, naar miss Patch zich zegt te herinneren zijn kalmte verloren.

De laatste vier jaren van zijn leven dacht Shaw, dat hij zijn faillissement tegemoet ging en dat, als hij nog veel langer zou leven, hij zonder een cent zou sterven.

Miss Patch schrijft, dat hij een draagbare rekenmachine had om alle huishoudrekeningen te controleren en hij klaagde er over, dat de beantwoording van zijn omvangrijke correspondentie zo veel kostte.

De Kaper van Nantes

door

JOH. VAN HULSEN.

„Ja madame, de alom bekende eskader-commandant."

Trouin, een veel oudere collega-kaper dan de Nantenaar, had een langere en zo mogelijk nog avontuurlijker loopbaan dan Cassard. Hij was eerst bestemd voor het priesterambt, maar als 18-jarige seminarist kreeg hij het in het hoofd, het vaderland ter zee een handje te moeten helpen. Met een kleine brik, beplant met 14 kanonnetjes, ging hij ter kaapvaart en bracht het in de loop der jaren tot commandant van een kapervloot. Zover was Cassard nog niet, maar dat kon nog komen. Dat zijn **naam in één bericht met Trouin** voorkwam, was een eer, een reclame op zichzelf. Het was terecht een eer voor Nantes, zo'n burger te mogen hebben!

De zoon had echter geen tijd meer, thuis te komen. Hij had te veel om handen. Er kon geen winterrust af. Rust? Actie! was zijn parool, de drang van heel zijn wezen. Begin Februari 1708 was hij al weer op zijn post, te weten, de bewogen zee. Zijn kijker zocht de wateren af, en ontdekte een zeil en nog één.

Wat nu? Het zijn twee flink gebouwde Britse kaperschepen, kloek van bouw en vermogen. Zij ruiken het wild en gaan er op af. Kapers tegen Kaper! Twee aanzoeken voor de hertogin Anne kan Cassard evenwel niet in behandeling nemen. Hij ontwijkt het gevecht. Hij wil wel in de Gazette de France vermeld worden, maar niet met een rouwrand. Voor eervol ondergaan lijkt het hem nog te vroeg.

Kokket gaat Anne er vandoor. En lopen kán ze! Haar hofmakers zijn echter aanhouders. Ze worden lastig en opdringerig. Drie volle uren jagen ze haar na. Maar wanneer ze het vuur openen en denken: nu hebben we haar! — dan manoeuvreert ze waarempel precies de andere kant uit, en varen de jagers elk op zich zelf een eind door.

Maar dan begint dat spel van schout en rakker ook Cassard grondig te vervelen. Hij wordt vinnig, smijt zijn schip naar de ene partij, en nooit begrepen zijn kanonniers hem beter dan in zulke critieke ogenblikken. Hij opent een scherp artilleriegevecht. De Britten schieten snel, de Fransen snel en dodelijk zuiver. Het ene salvo na het andere ramponeert de vijand zodanig, dat hij als gevaarlijk vervolger uitgeschakeld is. Buiten gevecht gesteld, wat men noemt.

Thans zijn de partijen ongeveer gelijk. Althans is het nu een tegen één. Het succes heeft Cassard nog verbetener gemaakt, vechtlustiger. Hij wendt het nu over de andere boeg, valt aan, de ander accepteert het duel maar Cassard is niet van plan het hier bij een schietpartij te laten, valt de vijand op de huid klampt hem aan boord en dan stormen de furieuze Fransen met bijlen en sabels, pistolen en lansen, met alles wat wapen is over het dek. De tegenstand is fel, de gevechtvoering zonder pardon. Men weet: het gaat hier niet om een losprijs in het eind. Het gaat om jij of ik.

Na de verovering van het dek komt het ruim aan de beurt. De kruitkamer het eerst om eventuële ongelukken of wanhoopsdaden te voorkomen. Cassard beslist dit gevecht volledig in zijn voordeel. De tweede kaper toont geen lust, zijn benarde collega bij te springen of te ontzetten, en zeilt heen. Met het veroverde schip als buit komt Cassard zegepralend de haven van Brest binnen. Geen kwaad begin van het jaar, denkt hij, en zo denken de autoriteiten in Brest er ook over.

Niet alleen in Brest. Het koene staaltje van moed, beleid en trouw komt Parijs ter ore, het hof, en Versailles. De grijze, zeventigjarige vorst luistert en knikt, en peinst. Frankrijk lijdt, ondragelijk lijdt het. Toch is het bereid, voor de eer van zijn koning alles op te offeren. Die brave burger-zeeman doet het beter dan menig adellijk marineofficier. Van deze krachten moet een nuttig gebruik gemaakt worden. Kardinaal Richelieu deed dit eveneens in zijn tijd. Die was niet bang, iemand van zeer gewone komaf, een hoge post te geven, wanneer hij het verdiende door bekwaamheid, ijver en trouw.

„Laat mijnheer Cassard maar eens bij mij komen," verzoekt de koning zijn minister.

Enige dagen later ontvangt Cassard een ministerieel schrijven. Het papier trilt in zijn vingers, als hij het stuk openmaakt. Hij heeft geen enkel vermoeden. Hij leest. Al lezend verbleekt hij.

De heer Jacques Cassard wordt verzocht, dan en dan in het paleis te Versailles te komen, waar de koning hem in audientie wenst te ontvangen.

Bij de koning.

Zijn hart klopt hem in de keel. Het duizelt hem. Welk een eer! En welk een onmetelijke goedheid van de vorst aller vorsten om een nederig man als Cassard zulk een aandacht te schenken, dat hij hem bij zich ontbiedt! Is dat geen koning om alles, álles voor te doen? O, Lodewijk is een rechtvaardig vorst, die moed en trouw beloont! Wat smerige scheldblaadjes voor kwaad over hem rondstrooien; wat lasteraars over zijn leven en gedragingen mogen roddelen, hij heeft een nobel, vaderlijk hart voor de Fransen van goeden wil.

Naar Versailles moet Cassard. Dat is vele, vele dagreizen van Brest. Versailles! De naam reeds wekt een huivering van eerbied. Het is de schepping van de roi soleil. De waarlijk majestueuze gebouwen, de wijdse parken en heerlijke fonteinen leven in de verbeelding van het volk als wonderen van schoonheid en macht. Weinig Fransen hebben ze in werkelijkheid aanschouwd, maar de prenten er van vervullen hen reeds met ontzag en verbazing.

Oneerbiedige spotters zeggen: „Nu zien we ten minste, waar het geld van boer en burger blijft!" Rondtrekkende kooplieden en soldaten, zwervers en avonturiers weten te vertellen, dat Parijs en Versailles geen schaduw meer zijn van de vroegere pracht en weelde, en dat alles afschuwelijk aan het verwaarlozen is. De punaises, te weten de wandluizen, zijn in de vertrekken des konings even dik en talrijk als in de armoedigste Franse logementen en woningen.

Hoe het er op het platteland van Frankrijk bijstaat, ziet Cassard met eigen ogen, als hij met allerlei reiswagens en ook enige trajecten te voet van Brest naar Parijs trekt. Het is voor de eerste maal, dat hij naar de hoofdstad gaat. De tocht valt hem wel zwaarder dan de expeditie naar Cartagena, en een schip is hem een oneindig geriefelijker middel van vervoer dan de koets, waarin je stikt van het stof. Hij weet niet, wat zeeziekte is, maar na twee dagen kent hij wel de land- en wagenziekte. De Nantenaar heeft geen hoofd en geen maag meer. Hij vreest als een heel ander mens voor de koning te verschijnen dan hij is. Wat voor een indruk moet Frankrijks majesteit wel van hem krijgen! Wie hem ooit kwaad zal vertellen van het dansen der kielen op de golven, krijgt van hem te horen: uw wagen op een landweg, mijnheer, rammelt een gezond menselijk lichaam tot een nauwelijks levend lijk! De scheepskajuit, hoe nauw en eenvoudig ook, is een heiligdom van fris- en properheid, vergeleken bij die stinkende opkamertjes van herbergen waar hij de nacht moet doorbrengen. En als hij zich wentelt in de nauwe bedstee vol ongedierte meestal met een of andere vreemde reisgenoot naast zich denkt hij met heimwee aan zijn matrozenhangmat. Wat is een zeeman toch een bevoorrecht mens. En welk een armtierig leven leidt een landrot!

Maar ik ben op weg naar de koning, zo denkt hij telkens, en dat vergoedt alle ellende. Hoe zeer hij ook tegen het uur der plechtige audiëntie opziet, hij is blij te moe, ook al is hij 's avonds meer moe dan blij. Heeft hij recht om te mopperen op de kost, de koets, de weg, de logeerkamer, de bedstee? Op een keer zet een oprecht herbergier hem op zijn nummer, als hij klaagt en allerlei aanmerkingen heeft.

„Wel-wel, is mijnheer op weg naar Versailles? Voor een audiëntie bij de koning! Dat is niet mis. Ik ken de koning".

Cassard hapt van verbazing.

„Ja, mijnheer, hij heeft hier eens met zijn gevolg overnacht. En hij klaagde niet."

„Heeft hij hier gelogeerd?"

„Om u te dienen, en zijn intendant-officier zei mij bij het afscheid, dat zijne majesteit tevreden was."

Griezelige poppen

Ze lopen, lachen, kussen.

en trappelen met de beentjes

De poppen, die de Amerikaanse kindertjes dit jaar voor hun verjaardag krijgen, zullen zoveel op echte mensjes lijken, dat het bijna griezelig wordt.

Ze lopen, spreken, eten en drinken, — ze huilen, lachen en drenzen, — ze maken haar luiers nat, drinken ranja met een rietje, blazen bellen, slapen en bidden, — laten heur haar wassen en permanenten en.... geven zelfs kusjes. Ongeveer het enige dat ze nog niet doen — en echte baby's wel — is u 's nachts wakker schreeuwen, maar dat komt nog wel.

Een der grootste wonderen van het seizoen is Noma, de electronische pop, die, als je op een knop in haar buik drukt — zingt, lacht, spreekt en bidt met een stem als van een echt klein meisje. Er valt niets op te winden en er behoeft geen contact te worden gemaakt, het mechanisme van de stem werkt electronisch.

PARIJSE PAGODE. — Verdiepingen die aan een Chinese pagode doen denken gaan omhoog uit de kruin van een oranje bonnet van stro. Hij werd ontworpen door Gilbert Orcel te Parijs, wordt plat op het hoofd gedragen en duikt aan beide zijden naar het voorhoofd, waar hij door miniatuur „draken" spelden geaccentueerd is.

Dan is er een pop, die kust, van gelaatsuitdrukking verandert en hartkloppingen heeft.

Het hoofd is gemaakt van plastic, waardoor de huid zacht is en er uit ziet als echt, terwijl de lippen naar voren kunnen worden gestulpt als om te kussen. Als men op een verborgen mechanisme drukt, fronst dit kunstkind het voorhoofd, maakt een pruillip, steekt de tong uit en gaat duimzuigen. Druk op een ander mechanisme, en u hoort het hart kloppen.

Onder de poppen die zuigelingen voorstellen, is er een, die heel realistisch met de beentjes trappelt. Ook tweelingen, drielingen en vierlingen zijn leverbaar, compleet met een magische melkfles, gevuld met „melk" die verdwijnt als de baby drinkt en weer terugkomt als men de fles recht houdt.

Bij de bellenblazende, drinkende pop wordt een „rietje" van plastic met rubber mondstuk geleverd, waarmee de pop een glas vloeistof kan leeg drinken.

Behalve een pop, die echte tranen kan huilen is er nog een met een gezicht, dat geschikt is om telkens opnieuw te worden opgemaakt" en met een lang nylonhaar plus een doos spullen om dit haar te permanenten.

Tenslotte wordt dit seizoen een pop in de handel gebracht met een gezicht van blank plastic waarop het poppenmoedertje met kleurpotloden elke gewenste gelaatsuitdrukking kan aanbrengen.

Als de poppen nog erg veel knapper worden, zullen ze de echte baby's ver achter zich laten.

Geheimen der Zeebodem

Er bestaat een vis, die om zijn weinig uitgesproken vormen onbekein heet. Maar die bedoel ik vandaag niet.

In Maart 1948 vonden enkele vissers ver van de kust een dode vis op het water drijven, die zij niet kenden. Ze pikten het dier op, en brachten het aan de kant.

EEN ONBEKENDE VIS

De vis mat ongeveer 50 cm, had de bek onder de kop, vrij ver naar achter zoals een haai. Op de rug stonden haren!

Het lijf liep spits toe, en de staart was als de spriet van een palmboom, zonder staartvin.

Op de Boca legden ze het op een der muren van het oude fort om het mij later te tonen. Toen gebeurde het ongeluk. Een jongen kwam er voorbij, vond het vieze stinkende ding, en gooide het in zee.

Zodra de vinders dit hoorden zijn ze naar het beest gaan zoeken, en hebben er nog naar gedoken, maar tevergeefs.

Meer gegevens omtrent dit vreemde dier heb ik niet. Alleen bevestigden alle vissers, die het gezien hadden, dat ze nooit iets dergelijks hadden ontmoet, en er ook geen idee van hadden wat het wezen kon. Enkele zeiden me, dat het mogelijk een vis was van zeer grote diepte, die boven was komen drijven.

Ook in boeken kon ik niets vinden, wat enigermate met de gegevens overeenstemde. Jammer.

Paul van Venlo

WERELDNIEUWS

O, MARGARET!

Londen. — In de Londense pers wordt opgemerkt, dat prinses Margaret thans 20 jaar oud, sedert enkele maanden niet meer in nachtclubs of restaurants gezien is, ofschoon zij tevoren dergelijke gelegenheden veelvuldig placht te bezoeken. Koning George zou zijn jongste dochter alleen nog maar op besloten partijen willen laten verschijnen, aldus de pers. Personeel van Buckingham Palace gaf geen rechtstreeks commentaar, doch wel een opsomming van een hele serie officiële plichten, die de prinses thans zou moeten waarnemen.

In hofkringen heeft men vorig jaar ergernis doen blijken over de soort van publiciteit, welke Prinses Margaret ten deel viel en in het bijzonder over het bericht, volgens hetwelk zij op een partij in de Amerikaanse ambassade de can-can gedanst zou hebben.

DE STROP VOOR EEN VROUW

Melbourne. (Victoria). — Zondag is voor het eerst sinds 56 jaar in Australië een doodvonnis door de strop voltrokken aan een vrouw, een 31-jarige moeder, Jean Lee genaamd. Zij werd in een gevangenis te Melbourne opgehangen. Half bewusteloos, gemaskerd en geboeid werd zij door de beul en zijn helper naar het schavot geleid. Twee uur later volgde de ophanging van twee mannen van resp. 32 en 39 jaar. Het drietal werd 3 Maart van het vorige jaar ter dood veroordeeld wegens moord op een 73-jarige „bookmaker" in 1949.

Twee keer is de terechtstelling van Jean Lee uitgesteld. De Engelse Kroonraad, de hoogste rechterlijke instantie in het Britse Gemenebest, beschikte tenslotte afwijzend op een beroep te haren gunste.

DURE POSTZEGEL

's-Gravenhage. — Voor de eerste maal in de geschiedenis werd te Londen een driehoekige postzegel van Kaap de Goede Hoop verkocht voor meer dan 5.000 (Cur.) gulden. Het was een rode postzegel, die behoorde tot een blauwe serie. Dit zeldzame exemplaar kwam uit de verzameling van een Zuidafrikaan. Een Engelse verzamelaar werd voor 1200 pond (6.000 Cur. gulden) de nieuwe eigenaar.

De Kerkdiensten tijdens de vastentijd.

Groot Kwartier.

H.H. Missen 6.30 en 7 uur, Zondag, 5, 7 en 8.30 uur (gezongen), H. Kruisweg op Zondagavond 7 uur. Lijdensmditatie (Nederlands) op Maandagavond half acht door Z.E. Pastoor Th. Bartel. Biechten iedere ochtend van 6 tot 8 en 's avonds van 6 tot 8 uur, behalve op Zondag, Zaterdag buitendien van [illegible] — 8 uur n.m. Catechismus voor kinderen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, elke Woensdagmiddag om 4.30 uur in de Zusterschool van Gr. Kwartier.

Parochie Suffisantdorp

H.H. Missen Zondag om 5.30 en 7.00 uur, Zaterdag 6.45 kindermis, Woensdagavond 7 uur English Service.

Gelegenheid tot biechten, Vrijdagavond van 5 — 8 uur en Zaterdag van 8.30 — 10.00 v.m. en 3.30 — 6.00 uur n.m.

San Mateo.

H.H. Missen, door de week om 6 en 6.30 uur, Zaterdag 6, 6.30 en 7 uur, op Zondag 6.30, 7.45 en 9 uur (gezongen). Iedere avond (behalve Zondag) Rozenhoedje om 7 uur; Vrijdagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. Pastoor Lamers O.P. Gelegenheid tot biechten 's ochtends na de H.H. Missen, voorts na het Rozenhoedje en Zaterdag buitendien nog van 4 tot 8 uur des avonds. Lof, Zondag 7 uur, catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, op Zaterdag 10 uur v.m.

Kathedraal.

H.H. Missen door de week om 6 en 6.30 uur, Zaterdag 6, 6.30 en 7 uur, Zondag 5, 7, 8 en 9 uur (gezongen). Iedere avond om 7 uur Rozenhoedje, behalve op Vrijdagavond, 7 uur, Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. Pater M. Latour O.P. Zondagavond 7 uur Kruiswegoefening, Woensdagavond 7 uur Lof ter ere van de H. Jozef. Gelegenheid tot biechten 's ochtends na de H.H. Missen en Zaterdag van 4 uur af.

Wishi.

H.H. Missen om 6.15 uur en 7 uur, op Zondag om 5, 7 en 8.30 uur (gezongen). Iedere avond 7 uur Rozenhoedje. Zondagavond 7 uur Kruisweg, Dinsdagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. heer Henriquez. Biechten iedere ochtend na de H.H. Missen en 's avonds na 7.15 uur, buitendien op Zaterdag van 3.30 — 4.30 uur. Catechismus voor diegenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, iedere Zaterdag om 9 uur v.m.

Jandoret.

H.H. Missen, iedere ochtend om 6.30 uur, Woensdag 5 uur, Zaterdag 7 uur (kindermis), Zondag 5 uur (gezongen) en 8.30 uur kindermis. Zondagavond 6 uur Kruisweg. Biechten: iedere ochtend na de H.H. Missen, Zaterdagochtend tot 10 uur v.m. en 's middags van 4 tot 8 uur, Dinsdagmiddag van 4 tot 6. Catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, op Woensdagmiddag 4.30 uur in de school.

Pietermaai.

H.H. Missen 5.30, 6 en 6.30, Zaterdag 7 uur, Zondag 5, 7, 8 en 9 uur (gezongen). Iedere avond om 7 uur Rozenhoedje, Dinsdagavond 7 ur Lijdensmeditatie in de landstaal door de Z.E. Pater Th. Willers O.P. Gelegenheid tot biechten elke morgen van 6 uur af en 's avonds na 7 uur, op Zaterdag bovendien nog van 4 tot 6 en na 7 uur. Zondagavond 7 uur Kruisweg, Catechismus voor degenen, die niet de R.K. Scholen bezoeken, Maandagamiddag 4 uur in de Zusterschool.

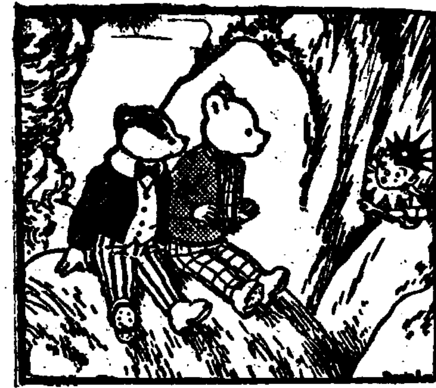
Santa Rosa.

H.H. Missen 6.30 en 7 uur, Woensdag 5.30 uur gez. Mis ter ere van de H. Jozef, Vrijdag 6 en 6.30, Zondag 5 en 7.30 uur en 9 uur (gezongen). Zondag 5 uur Kruisweg, Dinsdagavond 6.30 Rozenhoedje en Lijdensmeditatie in de Landstaal door de Z.E. Pastoor C. Lamers O.P. Iedere dag na de H.H. Missen biechten, Zaterdag de gehele dag Catechismus voor degenen, die niet de R.K. School bezoeken, Maandagmiddag 4 uur in de Zusterschool.

S. Maria.

H.H. Missen iedere werkdag om 6.30, Zaterdag 7 uur, Zondag 5 en 8.30 (gezongen). Zondagavond 7 uur Lijdensmeditatie in de Landstaal door de Z.E. Pastoor R. J. Weenink, Vrijdagavond 7 uur Kruisweg. Biechten 's avonds na de H.H. Missen en Zaterdagmiddag van 4 uur af.

Ruperts Elfenbel.

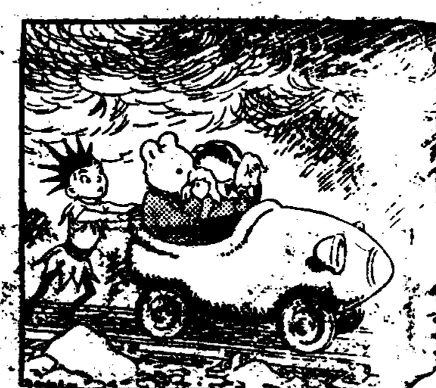
17. Rupert en Dirk kunnen hem haast niet bijhouden, ze moeten al hun krachten inspannen om hem niet uit het oog te verliezen en zijn blij als hij eindelijk stil houdt bij een groep rotsen. Er is hier echter zoveel mist, dat Rupert buiten adem vraagt: „Wat moeten we hier doen? Waar breng je ons naar toe?" „Kalmpjes aan!" sust de elf, „Je zult het gauw genoeg merken. Ga dan op die grote steen zitten en verroer je niet". Dan verdwijnt hij in een rotsspleet en heerst er een ogenblik volkomen stilte.

18. De rust is echter niet van lange duur, want na een enkele seconden horen ze dat de Herfstelf ergens met iets bezig is. „Ik vraag me af, „waarom we ons niet mogen verroeren", mompelt Rupert. Wat voor nut heeft het hier te blijven zitten?" „Ja we voeren hier toch niets uit", antwoordt Dirk zenuwachtig. „Maar stil, het is net of deze steen los zit. Pas op, we zullen er nog van afglijden!" Hij heeft de woorden nog niet uit zijn mond of ze voelen een paar lichte schokken waarna tot hun grote verbazing met de steen worden opgetild om dan met een vaart de diepte in te tuimelen.

19. Nog voor ze goed en wel weten wat er gebeurt, belanden ze op vaste grond en staat de Herfstelf voor hen. Ze moeten eerst wennen aan de dikke mist die hen omhult; om te kunnen zien dat ze zich in een soort tunnel bevonden waardoor een spoorlijn loopt. Naast de elf staat een karretje, dat blijkbaar voor hen bestemd is, want de elf nodigt hen met een vriendelijk gebaar uit in te stappen: „Ga naar ons Elfenkasteel", zegt hij, „en vertel daar hoe groot de nood hier is. Ze moeten ons onmiddellijk nog zes elfen zenden. Als iemand jullie tegenhoudt, moet je hem dit laten zien". En tegelijk neemt hij een insigne van zijn pet, dat hij aan Rupert geeft.

20. Het lijkt wel een droom en de twee vrienden kunnen hun ogen niet geloven. Werktuigelijk stappen ze in het karretje, waarbij de kleine elf hem een handje helpt. Hij legt hun uit hoe ze met de kruk zelf hun snelheid kunnen regelen, daarna geeft hij een flinke duw aan het karretje en daar rollen ze weg, een onbekende toekomt tegenmoet. bekende toekomst tegemoet. „Vaarwel en veel succes!" Maar de dikke mist belet hen, nog eens om te kijken:

Hier is ons hoekje, jongens en meisjes!

't Erfgoed der Helfensteiners

„Eergisteren troffen we elkaar 's avonds in „De blauwe Snoek" bij een pot bier. Zijn zwager Gottwold was bij hem".

„Hoe komt het, dat jullie niet samen bent teruggegaan?"

Amberg had zaken in Geislingen af te handelen en reed daarom naar het dal, ik echter gaf er de voorkeur aan over de Alp te rijden omdat ik bang was in Geislingen te lang te worden opgehouden".

„Daar heb je verstandig aan gedaan. Maar zeg eens, had Filip Amberg dan geen knecht bij zich?"

„Amberg's knecht is met de lege korenwagen der voogdij teruggereden, omdat zijn meester hem na afloop van de markt niet meer nodig had; maar thuis was er nog veel te doen, zoals Filip zei'.

De voogd floot tussen zijn tanden.

„Ik heb die Filip voor slimmer gehouden. Wie trekt er tegenwoordig met een gevulde geldriem alleen door het land? In het Geitendal gebeurt me niets, zal hij wel gedacht hebben. Nu ziet men het, hoe het met de veiligheid staat. We hebben pas de wereld van een half honderdtal heksen en duivelsgespuis verlost. Me dunkt, we kunnen met' ons werk wel weer van voren af aan beginnen".

Met dreunende stappen verliet de gestrenge de kanselarij, die zich in een statig huis naast het slot aan de hoofdweg gelegen bevond. Door de getraliede vensters zag Epplein de roodbruine muts van de voogd in de richting naar de poort toe verdwijnen. Dan zonk hij op een stoel, borg het gezicht in beide handen en steunde luid.

Hij zag zich weer in „De blauwe Snoek" te Ulm. Zag weer, hoe Amberg van de tafel opstond en met zijn zwager de herberg verliet, omdat hij beloofd had, de avond bij zijn schoonouders door te brengen en omdat het gedoe in de herberg hem weinig beviel.

De rijksstad Ulm was bezig soldaten te werven, die de keizer voor zijn oorlog met de Turken te leveren had, en de marktdag was een welkome gelegenheid om de werftrommel te roeren. In „De blauwe Snoek" verdrongen zich wervers en officieren om de grote eikenhouten tafels.

„Epplein, mag ik je een raad geven maak dan, dat je uit dit lawaai wegkomt. Dat is geen plaats noch gezelschap voor vreedzame burgers", had Amberg bij het heengaan tot de schrijver gezegd, en — o, had hij maar naar die raad geluisterd.

Maar het bonte, drukke beweeg boeide hem: riep herinneringen wakker uit de tijd, dat hij buiten in de vrije vreemde wereld rondzwierf. Twee lange jaren had de schrijver bij een troep landsknechten gediend, was met hen door dik en dun gegaan, helemaal tot in Hongarije tegen de Turken. Dat was een leven geweest! Vandaag honger, dorst en vermoeidheid — en morgen smullen en brassen; nu hete, bloedige strijd op leven en dood, dan weer dans en spel en genot .....

In een onaanzienlijk dorp aan de Hongaarse grens was Epplein blijven liggen, uitgeput door koorts. Ziek en ellendig had hij zich naar zijn Zwabische geboortestreek, het Geitendal teruggebedeld. Terwijl hij echter zo in de grote gelagkamer van „De blauwe Snoek", tegen een pilaster geleund, heenblikte en het lachen, zingen en opsnijden hoorde, leek hem het kampleven de schoonste tijd van zijn jonge jaren geweest te zijn en hij kon zich van dit toneel niet afwenden.

„Wat bliksem en donder! Als dat niet onze Kunz Epplein is, dan wil ik mijn hele leven verder water drinken!" Het was een diepe stem, die dat riep, en een zware hand greep met een krachtige ruk de schouder van den schrijver.

„Bij de groene tent van de sultan! Hij kent me niet meer, en we hebben toch zo dikwijls brood en bed samen gedeeld!

Ja, zo fijn en zacht als jou heeft het leven mij niet aangepakt. Je hebt warempel gladde rozerode wangetjes als een juffertje en een kleed van fluweel als een graaf! Toch kun je daarom wel Peter Riemleder de hand geven".

„Peter Riemleder, onze vaandrig!" riep Epplein blij verrast. „Natuurlijk ken ik je weer terug. Maar vertel me eens, hoe kom je aan dat verschrikkelijk litteken over je halve gezicht?"

„Laat je door die schram niet hinderen, die zit enkel maar op de huid; van binnen ben ik nog gezond en helemaal de oude van vroeger".

De wapenbroeders schudden elkaar de hand, dat ze elkaar bijna de schouder uit het lid trokken, en toen werd het wederzien feestelijk met wijn begoten. Aan tafelgenoten ontbrak het niet. Het ging er luidruchtig en vrolijk toe, waar de vroegere vaandrig, nu kapitein der landsknechten, Riemleder, het zich aangenaam maakte. Niemand wist zoveel grappen en snakerijen als hij. En als de drinkebroers zich moe gelachen hadden en de tongen zwaar begonnen te worden, dan werd er met de dobbelstenen gerammeld. Zware zilverdaalders rolden over de tafels en spoedig was de gevulde, zware geldbeurs, die Epplein zo pralerig aan de gordel droeg, slap en vol plooien en heel licht geworden. De harde daalders, die ze gevuld hadden, ook enkele goudstukken hadden daartussen gefonkeld, waren weg, verdwenen, om nimmer terug te komen. Het geld, dat de trouweloze voor het koren van de graaf geind had en dat hij de volgende dag op de kanselarij van de voogd moest afdragen, was in de wijnroes verspeeld.

Toen de volgende morgen na de zware slaap der dronkenschap dit feit in de verwarde hersens van de schrijver begon bewust te worden, greep hem de ontzetting der wanhoop aan. Met wijdgeopende ogen, het koude zweet op het voorhoofd, staarde hij op de plooien van zijn beurs, die lang en dun aan zijn gordel bengelde als een dief aan de galg. De galg, ja, de vergelijking kwam wel op het goede ogenblik: de galg, die was nu zeker voor hem bestemd. De voogd kende geen medelijden. Onwillekeurig greep Epplein naar zijn hals, als voelde hij reeds de strik. Duidelijk stond hem voor de geest, wat hem te wachten stond: de afschuwelijke, donkere, vochtige kerker, de gerechtszitting, het vonnis. Hij zag zich naar buiten geleid op de heuvel, waar, boven Wiesensteig op een eenzame berghelling, onder een geweldig vooruitspringend rotsblok, de galg stond ....

Nog kon hij vluchten, maar hij gruwde van het leven in schuilplaatsen, van het angstig jagen en trekken van de ene plaats naar de andere. Zou hij thans, nu zijn lot zo gunstig en aangenaam bleek, weer buitengeworpen worden in den vreemde vol avonturen? Zouden alle moeiten en al het streven van lange jaren verloren zijn ter wille van een enkel onzalig uur? Toen dacht hij aan Peter Riemleder. Of deze hem het geld wilde lenen? — Nog licht in het hoofd, ijlde hij naar hem toe. Het geld moest hem ontstolen zijn, trachtte hij de vroegere kameraad wijs te maken.

„Stuur dan de rakkers van de schout de dieven achterna!" zei de dappere Riemleder met sluw oogknippen. Hij vermoedde, hoe de zaken stonden; hij had zich de vorige avond al geducht verwonderd, toen de schrijver de ene handvol daalders na de andere op de tafel wierp.

Wie weet raad?

Laat Tante Corry beginnen met het begin en over de raadsels spreken, en over de oplossingen die jullie stuurden en over de oplossingen, zoals ze moeten zijn.

1. In Jerusalem is een vrouw, die men niet begraven wil. Waarom niet?

Alle neefjes en nichtjes wisten gelukkig, wie begraven moet worden en wie niet. Begraven doe je alleen dode mensen, en als ze in Jerusalem, die vrouw niet onder de grond wilden stoppen dan is dat omdat ze daar ook zeer goed weten, dat je alleen dode vrouwen begraven mogen en geen levende.

2. Mijn eerste is een wild dier: mijn tweede rijdt men 's winters; mijn derde is een boom. En mijn geheel is een stad in Nederland.

Het is hier nooit winter en toch wisten alle neefjes en nichtjes, wat men in de winter rijdt: Een ar. En dat nog wel, terwijl er tegenwoordig, zelfs in de landen waar het winter is, niet vaak meer met een ar gereden wordt. De naam van de stad is: *Leeuwarden.*

3. Wie komen er, al loop ik traag,
mij toch maar niet voorbij;
ja, blijft zelfs wanneer ik zit,
geduldig achter mij?

Dat was het struikelblok voor velen van jullie. Je bent hier in het land van de zon en daarom denk je natuurlijk direct aan je schaduw. Maar misschien omdat het tegenwoordig zo dikwijls regent, weten velen niet meer hoe hun schaduw gaat. Als de zon weer eens schijnt, moet je maar eens kijken, of je schaduw altijd achter je blijft. Tante denkt, dat je dan zult merken, dat je schaduw je ook wel altijd vóór kan zijn. Het ligt er maar aan of de zon vóór of achter je is. Maar de twee dingen die altijd achter je blijven, zijn de *hakken van je schoenen, of je hielen.*

De loting heeft Richard Doest aangewezen als de gelukkige winnaar. Hij mag op het redactiebureau van de Amigoe een mooi boek komen halen, dat Tante daar voor hem zal klaar leggen.

* * *

Nu iets over de postzegels. Ook ons nichtje Jolanda van Bonaire heeft met haar postzegels een boek verdiend. Tante zal het haar zo spoedig mogelijk sturen.

Stanley heeft er weer 1000 gestuurd, zoals hij vorige keer beloofde. Hij heeft dus weer een boek verdiend. Tante heeft de postzegels geteld en nagekeken en nu moet ze daar iets over zeggen:

Ten eerste: zitten er veel Nederlandse postzegels bij. Misschien heeft Stanley, en met hem de andere neefjes en nichtjes, vergeten, dat onze zieke neef om postzegels gevraagd heeft van de Antillen en Suriname en van de andere landen hier uit de buurt; alleen die hebben waarde in Nederland, om ze daar te verkopen, zodat hij geld krijgt om zijn kuur in Zwitserland te betalen. Daarom spreken we nu af, dat postzegels van Nederland niet meer mee tellen, want daar heeft onze Neef niets aan;

Ten tweede: er waren er heel veel bij, die geschonden waren, door midden geknipt. Die postzegels, dat weet je ook wel, zijn niets meer waard. Daarom moet je zorgen dat je ze met zorg afknipt. *Het voornaamste van je duizend postzegels is niet, dat je een boek krijgt, maar dat je een zieke jongen beter maakt: dat mag je nooit vergeten.*

Ten derde: Als de postzegels op hun enveloppe geplakt blijven worden ze door al dat papier nodeloos zwaar. Daarom moet je allemaal de moeite doen de postzegels even los te weken. Dat is een klein werkje en een leuk werkje ook. Je neemt een bak met water, gooit ze er allemaal in en duwt ze goed onderwater. Na een tijdje laten de postzegels dan los en kun je ze er zo aftrekken.

Dus dat is afgesproken: Voortaan tellen Nederlandse postzegels niet meer mee (behalve de zeldzame). De postzegels mogen niet beschadigd zijn, en ze moeten losgewerkt zijn van de enveloppe.

Vergeet onze zieke neef niet en spaart allen mee.

Duizend postzegels geven een mooi boek. En als je er geen duizend hebt: elke vijftig geven 5 punten en 100 punten geven ook een boek. Bovendien geeft elk goedopgelost raadsel 5 punten en ook met inzendingen van verhalen, moppen, raadsels enz. kun je punten verdienen.

Nu nog even de raadsels voor de komende week:

1. Welke gom is geen kleefstof?
2. Ik ben een dier; onthooft men mij dan ben ik een drank.
3. Wat kan de grootste babbelaar niet voortvertellen?

Oplossingen kunnen opgestuurd worden tot Woensdag 14 Maart aan

Tante Corry
Amigoe di Curaçao
Conscientiesteeg
Curaçao

Elly Day	30	"
Hans Scheer	10	"
Ineke Boudewijn	20	"
Teddy Pietersz	25	"
Lilian Maduro	10	"
Harold v. Eyma	10	"
Stanley v. Eyma	10	"
W. v. Eyma	10	"
Ivohne Ignacio	10	"

De bewapeningsproductie van Europa

Ingrijpende gevolgen voor West Duitsland

De gewijzigde conjunctuur, die door de omschakeling op bewapeningsproductie is ingetreden, heeft ingrijpende gevolgen voor de Westduitse economie.

Weliswaar rekent men er in West-Duitsland uit strategische overweging niet op te worden betrokken in de directe zware wapenproductie, doch men verwacht, dat de Duitse industrie een des te grotere rol zal spelen in aanvullende zin.

Productie verboden

De conjuctuurschommelingen sedert het midden van het afgelopen jaar hebben het systeem der Westduitse economie op een harde proef gesteld en prof. Erhard, de minister van economische zaken, heeft zich genoodzaakt gezien het door hem zo zeer geprezen stelsel der economische vrijheid door bepaalde beperkingen tegen zichzelf te beschermen.

De grondstoffenschaarste heeft hem genoopt een aantal productie-verboden aan te kondigen teneinde de belangrijkste in te voeren grondstoffen volledig ter beschikking te doen blijven van de vitale productie. De kolenschaarste heeft geleid tot de aanstelling van een opperste kolenbeheerder en volgens de jongste uitingen kan de aanstelling van dergelijke functionnarissen voor een aantal andere productiefactoren worden tegemoet gezien. Erhard heeft vóór enkele dagen in de Bondsdag een wet verdedigd, die de mogelijkheid biedt van overheidswege maatregelen in de industrie te nemen.

Tegen geleide economie

Binnen het kader van deze wet kan de overheid een program van dirigerende maatregelen opstellen en in de Bondsdag hebben Erhards scherpste tegenstanders, de socialisten, dan ook meesmuilend gezegd, dat hij zich blijkbaar genoodzaakt zag de vrijheid prijs te geven.

Erhard heeft zich daartegen verweerd met de plastische verzekering, dat een terugkeer tot rantsoenering met de daarbij behorende bureaucratie, slechts „over zijn lijk" zou geschieden. De nodige maatregelen deden volgens de minister niets af aan de juistheid van de handhaving van het beginsel der vrijheid, ook in de huidige omstandigheden.

De nodige beperkingen zullen volgens hem worden opgelegd door een beïnvloeding der marktverhoudingen en niet door starre rantsoenstelsels. Het gevaar voor een bureaucratie van „plannungslüstige Leuten" wil Erhard omzeilen door bij de thans nodige organisatie zoveel mogelijk te steunen op de medewerking van deskundigen uit handel en industrie.

Erhard wil in deze het Amerikaanse voorbeeld volgen en prompt heeft het „Federale verbond der Duitse industrie" hem zijn medewerking toegezegd. De directeur dezer organisatie heeft zojuist meegedeeld, dat zij eigener beweging vijf commissies heeft benoemd. Deze zullen onderzoeken, welke bijdrage Duitsland aan de voor bewapening van belang zijnde productie kan geven. Zij zullen voorts de grondstoffenpositie onderzoeken, evenals de transportproblemen, alsmede de monetaire en sociale gevolgen van de omschakeling der productie. Het ligt in de bedoeling, dat de organiastie der industrie binnen vier weken aan de regering rapport zal uitbrengen.

Van bijzonder belang wordt daarbij geacht de studie over de kwestie der grondstoffen. West-Duitsland vreest door de vorming van de internationale grondstoffencommissie binnen het kader van het Atlantische Pact in het nadeel te zijn gekomen, daar het in de organen van dit Pact nog geen recht van meespreken heeft. Men had hier dan ook liever gezien, dat de internationale grondstoffenverdeling via de O.E.E.S. zou hebben plaats gehad, waarin West-Duitsland zelf ook zitting heeft. Opgemerkt wordt dat voor West-Duitsland zelf ook zitting heeft. Opgemerkt wordt, dat voor West-Duitsland de aanschaffing van grondstoffen aanzienlijk wordt bemoeilijkt door de ondanks de sterk gestegen export niet verbeterde deviezenpositie. Zonder twijfel zal in dit verband van Duitse zijde de drang worden versterkt tot opheffing van de nog bestaande productie-verboden van buna en synthetische benzine, en van de productie-beperkingen, die bijvoorbeeld nog gelden voor staal, aluminium en een aantal chemische producten.

Geen loon- en prijsstop

Erhard heeft onomwonden te kennen gegeven, dat hij niet van plan is zulke drastische methoden als de Amerikaanse loon- en prijsstop na te volgen. Productie-mogelijkheden en discipline van het komende publiek mogen volgens Erhard in de Verenigde Staten zodanig zijn, dat zulke maatregelen te verantwoorden zijn, in Duitsland acht hij dat echter geenszins het geval. Voor Duitsland zou een bevriezen van lonen en prijzen volgens de minister in de kortste tijd tot „economische en sociale chaos" voeren. Het direct leiden tot een overschot ot koopkracht, tot het ontstaan van een zwarte handel en tot het verlies van het vertrouwen in de Duitse mark. Erhard meent door middel van een goede financiële en credietpolitiek de toestand ook zonder dwangmaatregelen van staatswege meester te kunnen blijven.

De credietpolitiek is het sterkste middel, dat men in West-Duitsland thans in de hand heeft om de nodige beperkingen door te voeren. Het is echter niet in handen van de regering, doch van de onafhankelijke circulatiebank, de Bank Deutschlaender. Deze bank heeft zojuist weer tot nieuwe drastische maatregelen besloten, teneinde te trachten ontlasting te brengen in het zwakste punt van de Westduitse economie, de betalingsbalans. Het is mede een gevolg van de gewijzigde conjunctuur, dat de sterke stijging van de Duitse exporten in het afgelopen jaar niet geleid heeft tot een vermindering van het deviezentekort. De in het afgelopen jaar door de Bank Deutscherlaender ingevoerde credietbeperkingen, die het directe uitvloeisel waren van de betalingsmoeilijkheden, waarin West-Duitsland in de O.E.E.S. was geraakt, hebben slechts een beperkt resultaat gehad. De bank heeft daarom besloten tot nog verder gaande maatregelen tot beperking der credietmogelijkheid, een maatregel, die wel nodig leek, nadat in het laatste halve jaar de geldomloop door bankcredieten met meer dan drie milliard was uitgebreid. Deze maatregelen van de bank sluiten direct aan bij het door de regering opgesteld programma tot bevordering van de export. Dit streeft er op de eerste plaats naar door vermindering van de geldomloop de binnenlandse vraag te beperken en daardoor de belangstelling der producten meer op de export te richten. Bij de nieuwe credietpolitiek zullen de voor de export producerende bedrijven worden bevoorrecht.

Voorts heeft minister Erhard nog een serie andere middelen aangekondigd om de exportindustrie aan te wakkeren. Het doel is de export, die vorig jaar twee milliard dollar bedroeg, tot drie milliard dollar te vergroten, een cijfer, waarbij naar men verwacht het evenwicht in de Duitse betalingsbalans zou zijn hersteld. Men is er zich echter terdege van bewust, dat zonder een sterke beperking van de binnenlandse consumptie dit doel niet bereikt zal kunnen worden.

KLAAR OM TE BEGINNEN. — Lt. Gen. Alfred M. Gruenter, Eisenhowers Stafchef in het Hoofdkwartier van de Geallieerde Mogendheden, zit hier te arbeiden aan zijn bureau in het SHAPE kantoor te Parijs. De organisatie is gereed en verwacht wordt, dat zij in de allernaaste toekomst haar taak zal beginnen.

Dr. J. P. Nikijuluw legde verklaring af

's-Gravenhage. — Dr. J. P. Nikijuluw heeft aan het A.N.P. het volgende medegedeeld:

„Verleden week heeft in de pers een bericht gecirculeerd over een tussen verschillende Ambonese vertegenwoordigers in Nederland gerezen z.g. politieke controverse, die o.a. tot gevolg heeft gehad, dat Lokollo mij heeft ontslagen als voorzitter van het Bureau Zuid-Molukken in Den Haag. Dit bericht is juist. De rechtmatigheid van het mij gegeven ontslag uitdrukkelijk in het midden latend, wens ik er geen twijfel over te laten bestaan, dat de belangen van de Ambonese bevolking voor mij onder alle omstandigheden prevaleren. Met volledige handhaving van mijn politieke opvattingen, welke bekend mogen worden, veronderstel, heb ik derhalve besloten mij voor de Ambonese zaak te blijven inzetten. Als vertrouwensman van het Ambonese volk zal ik de leniging van de nood der Ambonnezen met alle krachten blijven bevorderen". De Zuid-Molukkers in Irian hebben aan Lokollo o.a. getelegrafeerd, dat de Zuid-Molukkers in Irian niet accoord gaan met het ontslag van Nikijuluw zonder ruggespraak met de regering op Ceram.

SUKARNO BESCHULDIGD

Djakarta. — President Sukarno heeft het Indonesische dagblad „Indonesia Raya" in rechten aangesproken wegens het publiceren van een ingezonden stuk, ondertekend „Kamil", waarin de president aansprakelijk wordt gesteld voor de dood van vele Indonesiërs tijdens de Japanse bezetting. In het stuk werd commentaar geleverd op de toespraak van Vidal Tan, president van de Far Eastern University te Manilla, ter gelegenheid van het ontvangst nemen van het ere-doctoraat door president Sukarno tijdens diens bezoek aan de Philippijnen de vorige maand. De passage, waartegen Sukarno bezwaar maakte, zeide, dat „Vidal Tan loog, toen hij zeide, dat Sukarno had geweigerd het Indonesische volk tijdens de Japanse bezetting te leiden. Lacht er iemand? Wie was de leider van de Romushas en de Heihos (de Indonesische dwangarbeiders en het hulpcorps) tijdens de Japanse bezetting, zodat tienduizenden jonge Indonesische landarbeiders werden gedood in Burma, Malakka en Siam?" In de daarop volgende rechtszaak nam de redacteur van „Indonesia Raya" de volledige verantwoordelijkheid op zich van de inhoud van de brief en deelde aan de openbare aanklager mede, dat de brief niet bedoeld was als een belediging, maar „uitsluitend gebaseerd was op historische feiten, dat niemand kan ontkennen. Indien Sukarno zich beledigd gevoelt, dan kan dit slechts worden toegeschreven aan zijn activiteiten tijdens de bezetting". Het blad voegt hieraan in een verslag van deze rechtzaak toe, dat „Sukarno niet kan ontkennen, dat hij de grootste leider in Indonesië was, die met de Japanners heeft samengewerkt, zelfs indien er 100.000 Tan Vidal's mogen verklaren, dat hij geweigerd had het Indonesische volk tijdens de Japanse bezetting te leiden. Hij kan evenmin ontkennen, dat hij actief was bij het oproepen van de Romushas en de Heihos, met als gevolg, dat tienduizend mensen in Azië en de Pacific werden begraven. Welk een grote verantwoordelijkheid Sukarno in dit opzicht heeft, zal door hem zelf beslist moet worden", zo besluit het blad.

NEW LOOK.

's-Gravenhage — Bij ministeriële beschikking zijn enige onderscheidingstekenen der Koninklijke Landmacht, met uitzondering van die der luchtstrijdkrachten, gewijzigd en enige nieuwe onderscheidingstekenen vastgesteld. De 18 pagina's tellende legerorder, die daarvoor nodig bleek, haalt een forse streep door 38 vroegere ministeriële kledingvoorschriften en geeft een gedetailleerd overzicht van alle onderscheidingstekenen, zoals die thans op het khaki-uniform der K.L. en het daarbij behorende hoofddeksel mogen c.q. moeten worden gedragen.

De grootste verandering ondergaan de petten. Deze worden namelijk aanzienlijk verfraaid. Officieren zullen voortaan voor op de pet midden op de opstaande rand en gedeeltelijk tegen de voorkant van de bol een donkerbruine stof geborduurde lauwerkrans met kroon dragen, van goud- dan wel van zilverdraad, waarbinnen zich een oranje-kleurige ronde kokarde bevindt, ongeveer 23 mm. in middenlijn, waarin een metalen goudkleurige c.q. zilverkleurige Nederlandse leeuw. De kokarde is omgeven door een goudkleurige c.q. zilverkleurige bies. De pouceaurode band rond de opstaande pet van opperofficieren blijft gehandhaafd. Hoofdofficieren dragen om de opstaande rand een donkerbruine état-major-band met gouden bies, subalterne officieren dragen dezelfde band zonder gouden bies. De invoering van deze nieuwe petonderscheidingstekenen (kosten rond de tien gulden) betekent niet, dat de officieren van de K.L. zich allen een nieuwe pet zullen moeten aanschaffen. Hun huidige hoofddeksel kan worden „omgebouwd".

Ook de petten van de onderofficieren ondergaan enige verfraaiing.

In de legerorder worden verder tal van bijzondere onderscheidingstekenen aangegeven als de gekroonde J of W op de linkerbovenmouw voor onderofficieren en minderen met zesjarige dienst, de gouden gewondenstreep en onderscheidingstekenen voor verplegend en medisch administratief personeel. Voorts is opgenomen een overzicht van alle corpsonderscheidingstekenen. Hieruit blijkt o.m., dat de militairen van het Van Heutsz-regiment een zwarte das zullen dragen als herinnering aan het K.N.I.L.

TELEGRAAF TARIEVEN VERHOOGD

Djakarta. — De Indonesische telegraftarieven naar het buitenland worden met ingang van 1 Maart met 50% verhoogd, zo wordt officieel vernomen.

HET VERLEDEN NU GEFOTOGRAFEERD.

De ingenieur George de la Warr te Oxford (Engeland) beweert op weg te zijn naar de constructie van een apparaat, waarmede gebeurtenissen uit het verleden „posthuum" op de gevoelige plaat zullen kunnen worden vastgelegd. Hij zou reeds in het afgelopen jaar 1950 een foto hebben kunnen maken van zijn eigen bruiloft in 1928.

De la Warr zegt, dat zijn vinding gebaseerd is op verbinding van Einstein's, relativiteitstheorie met de kwantum-theorie, de grondslag van de Gold-voortplanting, aannemende, dat elke gebeurtenis, die ooit heeft plaats gehad, alsnog ergens in de tijd bestaat in de vorm van energiegolven. Zijn toestel zou deze „uitstralingen van het verleden" kunnen opvangen en vastleggen op de gevoelige plaat.

CATOLICA

ZELFOPOFFERING BELOOND.

Lissabon — Een meisje van 17 jaar, dat gedurende de afgelopen 6 jaar haar vijf jongere broers en zusters onderhield, won hier de jaarlijkse „Markiezin de Vabe Flor-prijs". Een aanzienlijke som gelds wordt ieder jaar uitgereikt aan het meisje, dat het meest zelfopofferend en edelmoedig wordt geoordeeld. De erkenning werd aangeboden door Antonio de Fragoso Carmona, president van Portugal.

Sedert het overlijden van haar beide ouders, — zij was toen elf jaar — onderhield zij haar familie door in de straten van Viana do Castelo vis te venten.

TOKIO DOOPTE 500 KATHOLIEKEN IN DE KERSTWEEK.

Tokio — Ongeveer 500 doopsels vonden in deze stad plaats gedurende de week van Kerstmis. De Sint Ignatius parochie, onder de zielzorg van de paters Jesuieten, doopten er 114, waaronder 30 studenten, die de Jesuieten — en andere universiteiten bezoeken.

NIEUWE VICARIS GENERAAL VAN VATICAANSTAD.

Vaticaanstad — De Paus hee Fr. Canision Van Vierde O.S. aangesteld tot Vicaris Genera van Vaticaanstad en tot zijn pe soonlijke sacrista.

Fr. Van Vierde is 43 jaar ou en treedt in de plaats van Mg Alfonso de Romanis, die een jaa geleden stierf. Fr. Van Vierd was tot nog toe directeur van he College van de H. Monica van d Derde ordelingen van de H. A gustinus te Rome.

Als sacrista van de H. Vad wordt hij lid van de Pauselijk familie, een officieel prelaat va de Congregatie van de Riten e woont hij in het Vaticaan.

Hij werd uit Hollandse oude in het jaar 1907 in België geb ren. Het is sedert vele eeuwe de eerste maal dat de Vicaris G neraal van Vaticaanstad gee Italiaan is.

Fr. Van Vierde werd op 24 j jarige leeftijd gewijd en behaald zijn doctoraal in de theologie a de Pauselijke Universiteit de Paters Dominicanen, het „Angel licum", te Rome. Hij is teve bijbelgeleerde en was verbonde aan het Pauselijk Bijbel Inst tuut.

KAN ER TEGEN. — Zus ka alle hindernissen zonder kle scheuren nemen in haar nieu Travis Nylon costuum. Ja broek en Zuidwester zijn maakt van een nieuwe, ta stof die speciaal voor kind kleding geweven is. Het k gewassen worden en droogt een half uur.

Nu moet de zon van 1 Januari 1952 het hem doen

Sukarno verzet de Irian-klok een jaar

Djakarta. — Voor een menigte, die het gehele Merdekaplein in S kabumi vulde, herhaalde president Sukarno hedenmorgen hetgeen enkele weken geleden tijdens een persdiner in het paleis te Djaka heeft gezegd, namelijk dat Irian per 1 Januari 1952 aan Indonesië zijn teruggegeven, indien het gehele Indonesische volk is vereni „niet alleen in zijn wensen, maar ook in zijn acties.

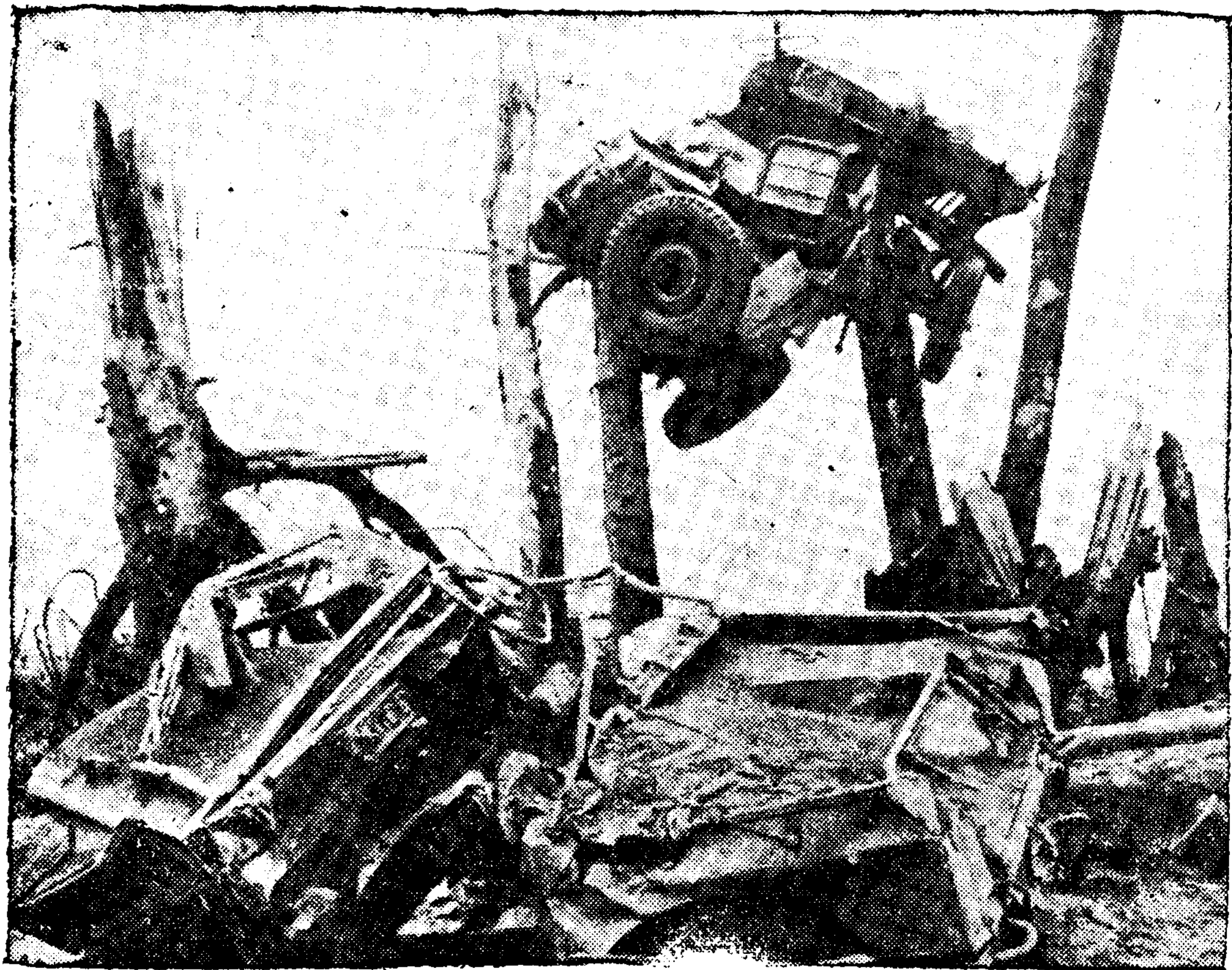
Het Indonesische volk m een dynamische eenheid zijn", verklaarde hij. De presid brengt enige dagen een bezo aan Sukabumi en de stad welkome hem met vlagen o le gebouwen en huizen. Later de Sukarno in een toespraak jeugdgroepen, dat een land zon idealen „tot verdwijning gedoe is". De jeugd kan nooit idealen noeg hebben, maar zij moet ook voor werken, aldus de pr dent. „Het is beter de wegen verbeteren dan parasieten zijn", zo verklaarde hij.

150 Adelbors

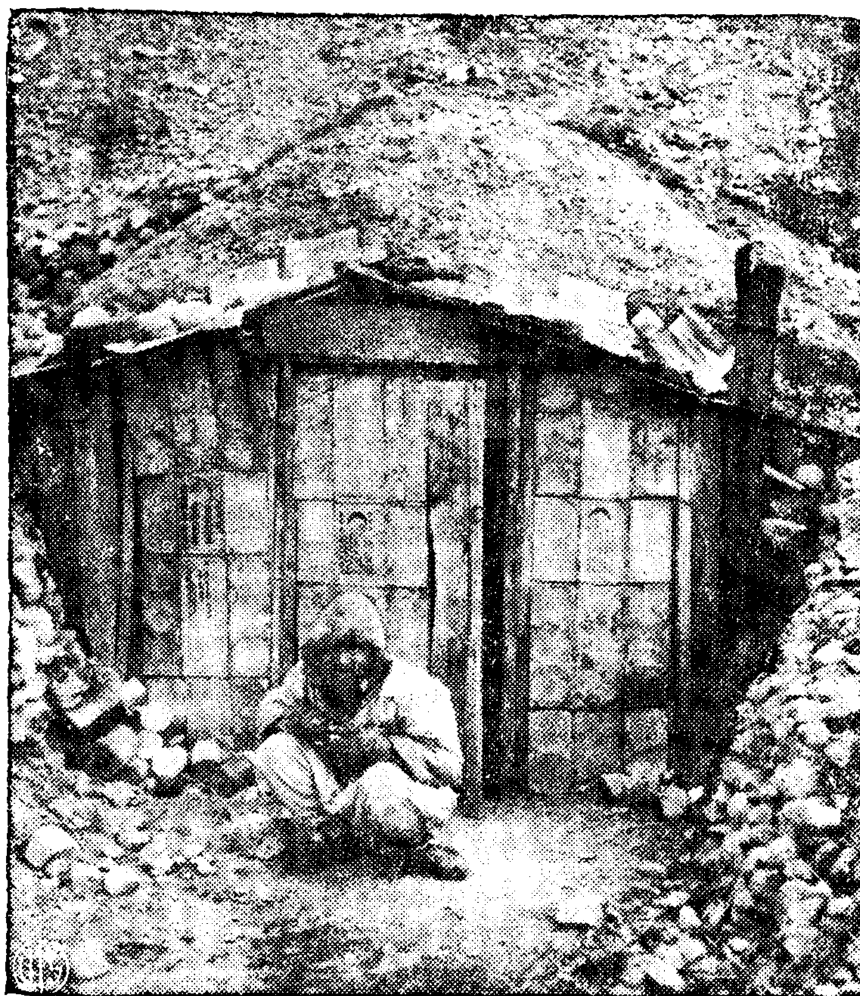
Amsterdam. — Zondag 4 Maa zullen 150 Indonesische adelbo ten, die hun opleiding ontvang te Den Helder een bezoek breng aan Amsterdam. Het program vermeldt o.a. een rondgang d het Rijksmuseum een tocht d de havens en grachten en avondvoorstelling in de Sta schouwburg.

Gelikwidee

Djakarta. — Omstreeks 2 Ap a.s. zullen alle Nederlandse tr pen uit Indonesië zijn vertrokk en zal slechts de Nederlandse m litaire missie, bestaande uit 2.0 man, achterblijven.

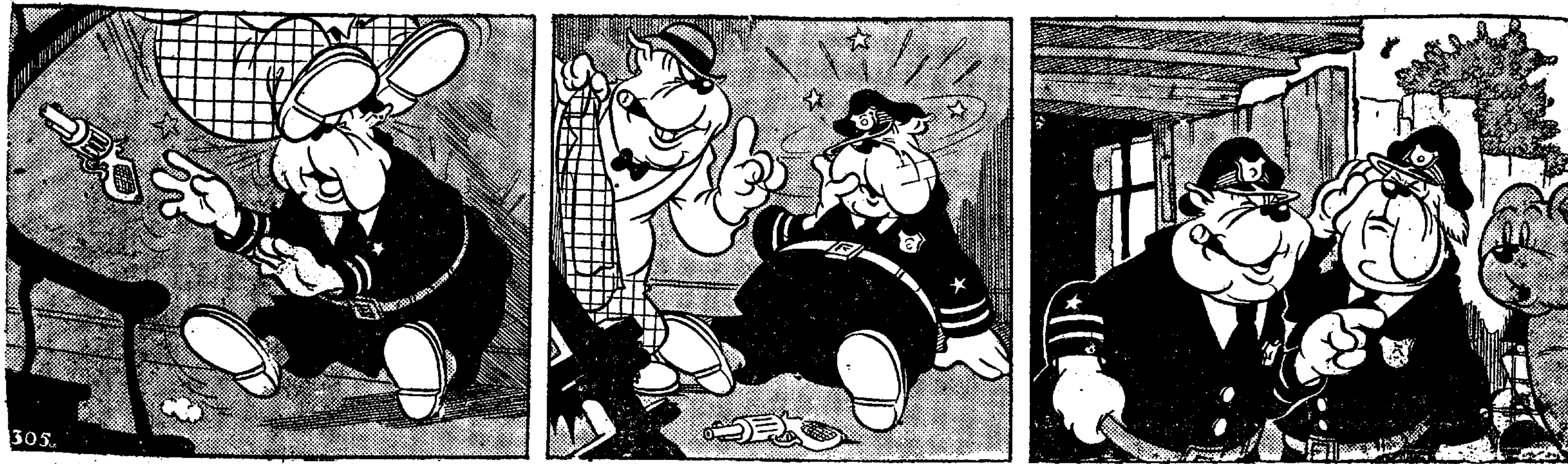
REEEL — GEEN SURREALISME! — Autowrakken met lava bedekt en op de stompen der afgebroken komen gespietst, zijn de geweldadige resultaten van de recente uitbarstingen der Lamington vulkaan. De berg ligt in het Higaturugebied van Papua op Australisch Nieuw Guinea. In een geweldige ontploffing, die de gehele bergwand wegsloeg en 4000 mensen doodde en meerdere duizenden verwondde, kwam de berg na een onheuglijk lange periode van rust weer tot activiteit. De Australische regering stelde onmiddellijk 50.000 dollar beschikbaar voor de verlichting van de nood in het getroffen gebied.

ZIJN HUIS. — Een oude Koreaan, die zijn hele familie en al zijn hebben en houwen door de oorlog verloor, hurkt voor zijn nieuwe „holwoning". Het front is gedicht met karton, dat de rantsoenendozen van het Amerikaanse leger leverden. Zijn nieuwe verblijfplaats werd uitgegraven in een heuvelrug en biedt veilige dekking tegen bommen en kogels.

829

Tom Poes en de geheimzinnige sleutel

Commissaris Bulle Bas stapte de kale gang in en keek spiedend ...ond. Zijn voetstappen galmden hol op de kale planken, het stof ...warrelde open en achter het behang rolden een paar ratten verschrikt weg. In de verte klonk een dof gebonk op een deur.

„Laat me er uit!" riep een stem.

„Dat is Tom Poes!" mompelde de scherpzinnige politieman. Ik ...al...."

Maar op dat moment stortte er een groot, zwaar voorwerp boven ...p hem en in de overtuiging, dat de wereld verging sloeg de commissaris bewusteloos op de grond.

Het was echter niet de aarde die op hem viel, doch Bul Super, ...ie, kortbesloten, van de eerste verdieping omlaag sprong.

„Dat is dat!" bromde de schurk hoonlachend. „Wat een buitenkansje! Komaan niet getreuzeld! Zaken zijn zaken!" En hij begon zijn jasje uit te trekken....

Buiten stonden intussen heer Bommel met de agent en Hieper op de terugkomst van Bulle Bas te wachten. Het duurde lang doch net, toen heer Ollie wilde gaan kijken waar de commissaris bleef, knarste de deur open en trad de hooggeplaatste politiebeambte naar buiten, vergenoegd op een sigaar kauwend.

„Eh.... wat is dat?" riep hij met een rauwe stem. „Eh.... o, ja! Laat die arrestant vrij agent! Een vergissing! Nee, niet tegenspreken! Je kunt naar het bureau gaan man!"

„Maar.... begon heer Bommel ongerust.

„Stil!" riep de commissaris. „Kom mee naar binnen, Bommel en jij ook Hieper. Ik moet jullie iets laten zien! Zaken zijn eh.. hm.... dienst is dienst! Volgt me!"

DANKBETUIGING

Langs deze weg betuig ik mijn hartgrondige dank aan Dr. Brands voor zijn goede raad en hulpverlening.

ABIGAEL BIN

San Nicolaas,
Aruba.

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid v.d. Redactie)

Hotelplan en Mauretania affaire

Curacao.... de zondebok van alles

Zowel de volksvertegenwoordigers van Aruba als anderen op dat eiland moeten, als hun iets niet direct gelukt, een zondenbok hebben om als oorzaak voor de mislukking aan te wijzen. Zij wijzen hiervoor aan het zustereiland Curaçao. Zij hebben met deze politiek in zoverre succes, dat verscheidene mensen hun verhalen geloven. Een dezer goedgelovigen is de correspondent van „De Telegraaf" in New York, die in kleuren en geuren zijn lezers vertelt, hoe de Antilliaanse dochter Curaçao haar zuster Aruba er „onder" houdt.

Plan Perel.

Het grote hotelplan op Aruba, het promotor Jules Perel aan het hoofd stelde als eerste voorwaarde: wetswijziging en wel om hazardspelen in een te bouwen casino mogelijk te maken. Een wetswijziging neemt altijd veel tijd in beslag en deze tijd was volgens de Arubaanse zuster oorzaak, dat het Nederlandse kapitaal, oorspronkelijk bestemd voor het hotelplan aan de Palmbeach, uiteindelijk niet meer beschikbaar was, daar het intussen ander emploi gevonden had. De Staten die in Willemstad in het openbaar vergaderen, waren de oorzaak van dit alles, maar het lekke is, dat in die Staten behalve acht Curaçaose volksvertegenwoordigers ook acht uit Aruba zaten. Zij vergaderden echter op Curaçao, dus is de conclusie: Curaçao draagt de schuld. Het is echter vreemd, dat een hotelmaatschappij op Curaçao, voordat het ontwerp landsverordening aangenomen was, reeds met de bouw van een hotel plus casino begonnen was.

Men had de voelhorens uitgestoken en bemerkt, dat de verdening er zou komen. Ook Aruba en de heer Perel wisten dit, maar zeiden zij, onze toekomstige aandeelhouders willen eerst een en ander op papier zien. De Arubaanse zegsman van de New Yorkse correspondent vergat in dit verband ook mede te delen, dat het de heer Perel niet gelukt is de Nederlandse Bank te bewegen kapitaaluitvoer voor het Aruba-project in principe toe te staan.

Gezien de verschillende mislukkingen met uitgevoerd Nederlands kapitaal; in sommige gevallen werd het toegestane bedrag helemaal niet voor het bestemde doel gebruikt, maar verdween het naar elders — zeide de Nederlandse Bank, dat investering van Nederlands kapitaal alleen toegestaan werd indien plaatselijk kapitaal ook in het project meedeed en wel b.v. in een verhouding 50-50. Het 5 millioen Antilliaanse guldens kostende Arubaanse project kon maar bogen op maximum *f* 30.000,— locale deelname en om deze reden was deelneming door Nederlands kapitaal toch nooit gekomen.

Ander plan

Volgens de Arubaanse zegsman lukte het de heer Perel daarna Amerikaans kapitaal voor het plan te interesseren. Men eiste echter terecht een garantie om dividenden altijd in dollars te kunnen uitkeren.

De Deviezencommissie wilde deze garantie verschaffen, echter met de bepaling, dat in noodgevallen deze betaling zou kunnen worden opgeschort of gestaakt. De huidige verordening laat geen andere mogelijkheid open en voor een volledige garantie moet b.v. de instelling van een onaantastbaar deviezenfonds mogelijk worden gemaakt. De dollarinkomsten van het betrokken hotel worden dan in het fonds gestort en de bezitter heeft algeheel beschikkingsrecht daarop, dus het fonds staat niet onder de vleugels van de Deviezencommissie. De Commissie is in deze diligent en heeft wetswijziging van het Gouvernement voorgesteld.

Dit neemt echter tijd. Als later blijkt, dat het Amerikaanse kapitaal toch geen belangstelling toont, dan wordt Curaçao natuurlijk de schuld in de schoenen geschoven.

Mauretania.

Verbazingwekkend is de opoffering die Aruba zich getroost heeft om een nieuwe zee- en luchthaven te bouwen. Nagelaten werd echter aan de correspondent mede te delen, dat van de *f* 9.000.000,—, liefst *zes millioen uit de zakken van de Curaçaose belastingbetalers kwam.*

De heer Henny Eman heeft enige jaren geleden in de Staten medegedeeld, dat de scheepvaartmaatschappijen met ongeduld op de afbouw van de Arubaanse haven wachten. Met een moderne haven, zulien alle toeristenschepen, die hier in de buurt varen, Oranjestad aandoen, was zijn voorspelling. Uit wat de zegsman van de correspondent aan hem vertelt, blijkt, dat de toeristenschepen niet zo happig op Aruba zijn. De Toeristen Commissie nodigde de scheepvaartmaatschappijen uit daar een kijkje te komen nemen en zij was er van overtuigd, dat mooi Aruba, speciaal de Palmbeach, de harten van degenen zou veroveren die een belangrijke stem hebben in de vaststelling van de wintercruises. Zijn wij goed ingelicht, dan heeft Bob Smith, cruise-director van de Nieuw Amsterdam, onlangs met een assistent een bezoek aan Aruba gebracht om een en ander te verkennen. Wij vernamen, dat zijn rapport aan de H.A.L. niet erg gunstig voor Aruba is.

Wat betreft de aankomst van de Mauretania op Goede Vrijdag, op welke dag de Curaçaose zaken aanvankelijk weigerden te openen, kunnen wij mededelen, dat de eigenaars dezer zaken in de beginne van mening waren, dat Goede Vrijdag een dag was die voor de Christenen gelijk stond aan de Grote Verzoendag van de Joden. Toen informaties ter bevoegder plaatse uitwezen, dat deze veronderstelling niet juist was en de Cunard White Star Lijn via hare agenten voor de tweede maal een beroep deed op de Curaçaose handelaren om van hun bezwaren af te stappen, zwichtte men. De vraag die in het artikel van de correspondent in dit verband gesteld is, is dus hiermede beantwoord. Wij kunnen nog mededelen, dat de Cunard Lijn in hare laatste brief erop gewezen heeft,dat op de verkochte passagebiljetten Curaçao genoemd wordt,terwijl in de propaganda folders van deze cruise het eiland als een „shopping centre" geadverteerd wordt. Men kan moeilijk de passagiers voor gesloten winkeldeuren laten komen en daarom deelde de Cunard Lijn mede, dat indien Curaçao niet aan het verzoek gevolg zou geven, men naar *Kingston (Jamaica)* zou varen, dus lezer, *NIET* Aruba.

Hadden de Curaçaose zaken niet geopend en was de Mauretania naar Jamaica gevaren, dan zou de Arubaan U zonder twijfel verteld hebben, dat Curaçao hieraan de schuld heeft. Het Statenlid Henny Eman zou gezegd hebben, weer een uitvloeisel van de 12-8 verhouding.

X. Y.

ARUBA

EEN WERELDREIS

H. Gaba, employé van de Lago Oil Comp., gaat morgen een grote wereldreis maken. Hij zal per KLM reizen en daarbij de wereldbol omspannen. Hij denkt drie maanden weg te blijven, dat is dus iets langer dan onze vriend Philias Fogg, die er — zo ve Jules Verne mogen geloven — tachtig dagen over deed.

Hij gaat in zijn eentje en vliegt van Aruba naar Miami, New-York, Ohama, San Francisco Honolulu, Sydney, Melbourne, Jacarta, Rome, Genève, Frankfurt, Amsterdam, Londen, Parijs, Nice, Dakar. Paramaribo, Caracas, Curaçao en door naar Aruba.

FILM

WEST-END.

Richt Cross met June Allyson en Dick Powell in een rolprent daarvan is men direct geneigd te denken aan gangsters, moord, roof, revolvers en actie, doch in deze film in ieder geval niet. Dick Powell speelt in deze film, de rol van de sportjournalist, die dol verliefd is op het meisje (June Allyson) van zijn vriend Ricardo Montelban, de bokser, van wie Rick (Dick Powell) een stevige rechtse mag incasseren in de kleedkamer na de bokswedstrijd, die zijn vriend met een K.O. verloor. Trots dit blijven zij vrienden en het meisje blijft haar bokser trouw, hoewel het er dikwijls op lijkt dat Rick de overwinnaar zou worden in de liefde. Voor degenen, die van de bokssport houden is deze film het aanzien waard, want in de film wordt er een stevig partijtje gebokst.

Richt Cross in West-End is een gezellige onderhoudende film, waarin Dick Powell na jaren weer eens zijn stem doet horen.

Bing Crosby doet het in Amerika nog altijd en in *ROXY* speelt hij in „Riding High" de eigenaar van een renpaard en een hartstocht heeft voor paardenraces. De verloofde van de zingende Bing houdt meer van hem, dan van de paarden, een zuster van de verloofde houdt èn van Bing èn van de paarden en dit geeft natuurlijk aanleiding tot heel wat verwikkelingen, die natuurlijk allemaal prachtig worden opgelost.

Het is een film, zonder enige pretentie, licht verteerbare kost met aardigde dans en muziek en uitstekend geschikt om dit weekend de zorgen wat te vergeten. Vooraf draait een uitstekend nieuws journaal.

NIEUWS VAN OVERAL

Turkije nodigt uit

New York. — Turkije heeft de Verenigde Staten uitgenodigd zich aan te sluiten bij het Brits-Frans-Turkse verdrag van wederzijdse bijstand.

De Verenigde Staten hebben de voorstellen van Turkije aan Amerika, om de veiligheidsovereenkomsten tot Turkije uit te breiden, „in ernstige overweging". Turkije heeft deze kwestie in de laatste jaren al meer naar voren gebracht, zo zeide een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken.

Sherman in Parijs

Parijs. — Admiraal Forrest Sherman, opperbevelhebber van de Amerikaanse marine, is in Parijs aangekomen. Hij zal besprekingen voeren met de opperbevelhebber van de Atlantische strijdkrachten, generaal Eisenhower.

Gevechten in Tsjecho-Slowakije

Wenen. — De „Neue Wiener Tageszeitung" maakt melding van gevechten tussen Tsjechische regeringstroepen en partisanen in het Tatra-gebergte.

VLIEGRAMP

Sioux City. — Nader wordt gemeld, dat 12 inzittenden en drie leden van de bemanning om het leven zijn gekomen bij de vliegramp, die alhier heeft plaats gehad. Tien passagiers hebben de ramp overleefd. De Dakota van de Mid-Continental Airline stortte in een korenveld, toen bij de landing het zicht door een hevige sneeuwstorm plotseling belemmerd werd.

GRENSPOLITIE

Bonn. — De West-Duitse Bondsraad (Eerste Kamer) heeft Vrijdag een wetsontwerp voor de oprichting van een grensbeschermingspolitie onder controle van de federale regering aanvaard. De Bondsdag had het ontwerp reeds aanvaard. Het behoeft nog slechts de afkondiging in het Staatsblad om wet te worden. De Bondsdag heeft de voorwaarde toegevoegd, dat de politie niet meer dan 10.000 man mag omvatten. De gewone politie staat onder toezicht van de deelstaten.

GOUDADER

Lissabon. — Volgens het blad „Seculo" is bij de plaats Pedra Luz in de Portugese provincie Traz Montes een goudader ontdekt. Men zou een goudgehalte van 61,62 gram per ton hebben geconstateerd.

FINANCIELE CRISIS IN BRAZILIE.

Rio de Janeiro — Brazilië staat voor een acute financiële cris ,iszo heeft president Vargas gisteren in een radio-rede medegedeeld. Hij zeide, dat het begrotingstekort een zodanige omvang heeft aangenomen, dat zowel de stabiliteit van de Braziliaanse munt als het niveau van de kosten van levensonderhoud in gevaar gebracht worden. De productie kon geen gelijke tred houden met de aanhoudende inflatie en de situatie is thans veel slechter dan de regering had verwacht. Als eerste maatregel zal de regering de uitgaven beperken en de uitgifte van nieuw geld staken De president deelde voorts mede, dat de maximumprijzen voor koffie, die de vorige maand door de Amerikaanse regering waren vastgesteld, periodiek zullen worden herzien in het licht der prijzen van de Amerikaanse invoer. Hierdoor zijn alle gevar envoor de Braziliaanse koffieproductie uit de weg geruimd.

IS ZEER SCEPTISCH.

Washington — Dr. Philip Jessup, de reizende ambassadeur der Verenigde Staten, heeft Vrijdag verklaard, dat Amerika zeer sceptisch is ten opzichte van de aanstaande voorbereidende besprekingen van de plaatsvervangers der ministers van buitenlandse zaken der Grote Vier in Parijs. „Wij zijn niet van plan ons om de tuin te laten leiden door louter woorden".

Een woordvoerder van het Franse ministerie van buitenlandse zaken heeft verklaard, dat het er niet naar uitzag, dat succes gemakkelijk bereikt wordt. Maar het feit, dat de Sovjet-Unie de conferentie wilde bijwonen, was een aanwijzing, dat zij bereid is het debat uit te breiden en bok de zaken buiten Duitsland, die de huidige spanning tussen het Oosten en het Westen veroorzaakten, te bespreken, aldus de woordvoerder. De drie vooraamste gedelegeerden van de Westelijke mogendheden zullen Zondag op het Franse ministerie van buitenlandse zaken bijwonen.

Wat Betekent ENO? -

WEET U, dat een glas water met wat van het verfrissende vruchtenzout ENO de gevolgen van onmatigheid in eten of drinken te niet kan doen?

WEET U, dat ENO door haar lichte laxerende werking, zowel lichamelijk als geestelijk een verfrissende uitwerking op U heeft?

Verkrijgbaar in flessen die hem vers houden.

Eno's 'Fruit Salt'

De woorden ENO en FRUIT SALT zijn gedeponeerde merken.

Voor een wagen ijzersterk
Is de CITROEN Uw merk

Vraagt het „waarom" aan iedere „CITROEN" bezitter.

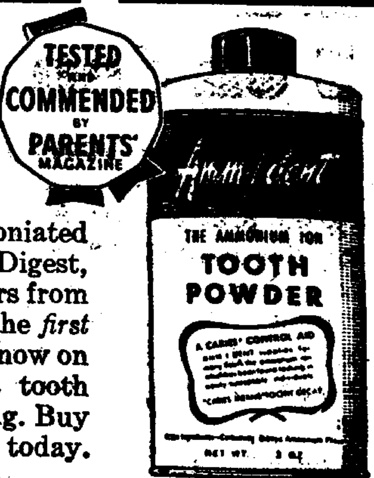
WACHT NIET LANGER....
KOOPT NU NOG TEGEN DE OUDE PRIJS DE AUTO, DIE U NOOIT IN DE STEEK LAAT.

Meyboom's Handelsonderneming N.V.
ROODEWEG 154, tel. 3380

Yes—we have the new tooth powder that helps prevent cavities

Here it is! Amm-i-dent Tooth Powder, the great new discovery to help prevent new cavities—by regular brushing.

You've read about ammoniated tooth powder in Reader's Digest, Parents' Magazine, newspapers from coast to coast. Amm-i-dent, the *first* ammoniated tooth powder, is now on sale—ready to help prevent tooth decay by regular daily brushing. Buy pleasant-tasting Amm-i-dent today.

Amm-i-dent
Ammoniated Tooth Powder

Men zegt:
„Zoekt, en gij zult vinden"
Maar......
Er is één adres, waar U niet naar hoeft te zoeken..... El Cristal

Wilt U aardige verjaardagsgeschenken, iets voor verloofden of a.s. gehuwden kopen?

KOMT DAN DIRECT, ZONDER TE ZOEKEN NAAR
—EL CRISTAL—
BREDESTRAAT 13 (O) HANDELSKADE 2
DE RUYTERKADE 34

Competitie van Zondag as.

Willem II — B.V.V. de big match van het Zuiden

Blauw-Wit — S.V.V. de belangrijkste wedstrijd uit het Westen

Diverse zeer belangrijke wedstrijden staan voor a.s. Zondag op het programma. In het Zuiden kan practisch de beslissing ten gunste van B.V.V. vallen indien zij het in de wedstrijd tegen Willem II tot een overwinning weten te brengen. In het Westen kan ook Blauw Wit een grote stap nader komen tot het kampioenschap.

In het Olympisch Stadion ontvangen de Amsterdammers de Nummers 2 S.V.V. uit Schiedam, wij houden het echter op een gelijkspel gezien het geringe krachtsverschil tussen beide ploegen. Er bestaat een kleine kans dat Heerenveen a.s. Zondag de kampioensvlag kan hijsen indien hun naaste concurrenten, Be Quick en Leeuwarden, zouden struikelen, maar zover is het nog niet! Vooral in afdeling F staan beslissende wedstrijden voor de onderste plaats op het programma o.a. Limburgia - Helmondia en Sittardia — Sp. Emma. Men raadplege zelf de laatste standenlijst en het programma voor a.s. Zondag om te zien dat het dit weekend geducht op de Nederlandse voetbalvelden zal spannen:

Standen der eerste Klasse K.N.V.B.; bijgewerkt t/m Zondag 25 Februari 1951:

A

Heerenveen	16	30
Be Quick	17	20
Leeuwarden	15	19
Go Ahead	15	18
G.V.A.V.	16	17
Frisia	15	16
Sneek	15	16
Zwartemeer	16	13
Achilles	16	12
H.S.C.	16	10
Zwolse Boys	15	9
Velocitas	16	8

B

D.W.S.	16	22
Wageningen	17	22
N.E.C.	17	20
't Gooi	17	18
A.G.O.V.V.	17	18
Enschedé	17	18
Ajax	16	16
Ensch. Boys	17	16
D.O.S.	17	15
Heracles	17	13
Vitesse	16	12
Hengelo	16	10

C

Blauw Wit	16	24
S.V.V.	16	20
R.C.H.	15	19
Hermes D.V.S.	16	19
Haarlem	15	18
A.D.O.	14	17
E.D.O.	15	17
H.B.S.	16	14
V.S.V.	16	13
Volewijckers	15	12
D.W.V.	15	7
K.F.C.	15	4

D

B.V.V.	16	25
Willem II	15	21
Emma	16	20
N.A.C.	15	19
Feyenoord	17	17
R.B.C.	14	16
Longa	15	16
Noad	16	14
Sparta	17	14
Xerxes	15	11
T.S.C.	16	10
De Baronie	16	5

E

P.S.V.	17
Eindhoven	17
V.V.V.	17
Chèvremont	18
M.V.V.	17
Maurits	17
Brabantia	16
Sp. Emma	16
Limburgia	16
Bleyerheide	15
Sittardia	15
Helmondia	16

Programma voor morgen:

A

Leeuwarden — Zwolse Boys
G.V.A.V. — H.S.C.
Sneek — Zwartemeer
Achilles — Be Quick
Velocitas — Frisia
Go Ahead — Heerenveen

B

A.G.O.V.V. — 't Gooi
Ensch. Boys — Hengelo
N.E.C. — Wageningen
Heracles — D.W.S.
Vitesse — Ajax
D.O.S. — Enschede

C

De Volewijckers — A.D.O.
R.C.H. — V.S.V.
Blauw Wit — S.V.V.
Hermes D.V.S. — E.D.O.
Haarlem — D.W.V.
H.B.S. — K.F.C.

D

R.B.C. — De Baronie
Longa — Feyenoord
Xerxes — T.S.C.
Emma — Noad
Willem II — B.V.V.
N.A.C. — Sparta

E

Sittardia — Sp. Emma
Eindhoven — M.V.V.
V.V.V. — Chèvremont
Bleyerheide — Brabantia
P.S.V. — Maurits
Limburgia — Helmondia

4 NEDERLANDSE PLOEGEN NAAR BRITISH SPORT-FESTIVAL

4 Nederlandse ploegen n.l. R.C.H. en Haarlem (Haarlem), N.E.C. (Nijmegen) en Eindhoven zijn uitgenodigd om tijdens het British Sportfestival in Mei a.s. ieder 2 wedstrijden te komen spelen.

REVANCHE VOOR LUC. V. DAM

's-Gravenhage. — Er zijn besprekingen gaande voor een revanche-match tussen Randolph Turpin, Europees kampioen boksen middengewicht, en Luc. van Dam. De wedstrijd zal, indien de onderhandelingen slagen, in de openlucht in Nederland plaats hebben, waarbij Turpin zijn titel zal inzetten, indien hij dan nog Europees kampioen is.

STERK? En of. En niet alleen hij, maar ook zijn pakje, dat een mouwvest is van een taai nylonweefsel, door de Travis weeffabriek speciaal als speelpakje voor kinderen geweven. Het is onverslijtbaar en kan in een half uur gewassen worden en drogen

PAN AMERIKAANSE SPELEN

Buenos Aires. — De uitslagen van de derde dag der pan-Amerikaanse Spelen luiden als volgt: polsstokhoogspringen 1. de Amerikaan Robert Richards 4.50 meter; 2. de Jeruaan Jaime Lipuras 3,90 meter. Discuswerpen 1. de Amerikaan Jim Fuchs 48,91 meter; 2. de Amerikaan Doyle; 3. de Argentijn Porta. 800 meter hardlopen 1. de Amerikaan Walvin Whitfield 1 min. 53,2 seconden; 3. de Amerikaan Maiocco; 4. de Argentijn Ferreyalima. 5.000 meter hardlopen 1. de Argentijn Ricardo Bralo 14 min. 57. 2 seconden; 2. de Amerikaan Twomey. 100 meter hardlopen dames 1. de Peruaanse Julia Sanches 12.2 seconden; 2. de Amerikaanse Patton. De Argentijnse Elsa Irrigoyen won het floret kampioenschap voor dames. Argentinië won de ploegwedstrijd karabijnschieten kaliber 22 en de Amerikaan Jackson won het individuele kampioenschap karabijnschieten kaliber 22.

Voetbal: Venezuela sloeg Paraguay 3—2 en Argentinië sloeg Costa Rica 7—1.

Basketball: Cuba sloeg Ecuador 44—42 en Panamá sloeg Mexico 62—57. Voor de finales basketball werden geplaatst Argentinië, Chili, Brazilië, de Verenigde Staten, Panamá en Cuba.

De Argentijnse wielrenner Jorge Valmitjama won de achtervolging met 5 min. 18.1 seconden over 4.000 meter. De Chileen Ramirez won de titel voor de Australische achtervolging.

Zaterdag vergaderen de afgevaardigden van Chili, Brazilië, Argentinië, Perú, Colombia, Paraguay en Guatemala om tot de oprichting van een pan-Amerikaanse schermfederatie te komen.

TE KOOP
HUDSON, 4-deurs sedan, 1947
prima onderhouden en in orde.
Inl. Mulders. W.I. Compstr. 17—19. Telef. 3050

Luitenant-Kolonel
A. L. van den Berge
ppc.
Zaterdag 3 Maart 1951
K.L.M.-vliegtuig 20.15 uur

W. A. M. SMITS
a.b. K.L.M.
p.p.c.

Wie heeft er een Papegaaienkooi te koop?
Pietermaai 10, Tel. 2330

AGENDA

WEST-END: „Right Cross" Zaterdag 19 & 21 uur, Zondag 10.30 en 20.30 uur; „Far Frontier" Zondag 16.30; „King of the rocket men" Zondag 18.30 uur.

CINELANDIA: „The Black Rose" Zaterdag 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Cinderella" Zaterdag 19 uur; „The Exile" Zondag 18.30 uur.

ROXY: „Riding high" Zaterdag 19 en 21 uur, Zondag 20.30 uur; „Un corazon en el ruedo" Zondag 10.30 uur; „Three men from Texas" Zondag 16.30 uur; „Treasure Island" Zondag 18.30 uur.

CULTUURCENTRUM: Filmliga Curaçao, 20.30 uur.

RIFSTADION: Competitie Baseballwedstrijden Luckey Strike — Los Tigres en Sithoc — Pepsi Cola 10 uur.

GENEESKUNDIGE DIENST: De dienst in het stadsdistrict en de Havendienst worden van Zaterdag 3 Maart 18 uur af tot Zondag 4 Maart 18 uur waargenomen door de gouvernements-geneeskundige M. Taytelbaum, arts, Pietermaai 6-A, tel. 1750.

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: Botica Popular, Columbusstraat 15, tel. 1269 en Botica Americana, Bredestraat 157 (O.), tel. 3636.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, tel. 1189 (dag en nacht).

SCHEEPSREPARATIE C.P.N.: Wachtdienst, A. Visser van 7 — 15 uur, tel. 1193.

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:
Kantoor Hato: werkdagen van 07.00 — 18.45
Kantoor Handelskade 6; werkdagen van 07.00 — 19.45.
Kantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dagelijks dag en nacht.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door: Zuster Verhooren, Marktsraat 1, tel. 1836.

CUROM.

Zaterdag: 17.30 „Jeanne d'Arc"; 17.50 Voor d strijdkrachten; 18.20 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 „Wat de handel biedt"; 20.30 „Hier en daar in Amerika"; 20.45 „Jij en ik en de radio"; 22.00 Bond zonder Naam; 22.10 Noord Atlantica; 22.25 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 9.00 Zondagmorgenmelodie; 10.00 Protestantse kerkdienstuitzending; 11.00 Nederlandse en West-Indische volksmuziek; 11.30 Katholieke Morgenwijding; 12.05 Lunchmuziek; 12.30 Nieuws; 12.45 Ricardo Odnoposoff; 13.00 Sluiting; 18.30 Voor de Protestantse jeugd; 18.45 Nieuws; 19.00 Uitzending in het Papiament; 19.30 Armchair music; 20.10 Caraibisch Overzicht; 20.20 „De stem van Amerika"; 21.20 Culturele curiosa; 21.40 Gramofoonplaten; 21.55 Nieuws en Sluiting.

P.C.J.

Zaterdag: 19.00 Nieuws; 19.20 Rubriek voor de Vrouw; 19.22 Cabaretprogramma; 20.05 West-Indisch programma, muziek door Lext Vervuurt, Johan Ferrier vertelt een anasitorie: Anansi en zijn schuldeisers, Eddy Ranada speelt; 20.35 Jan Corduwener; 20.53 Avondgebed; 20.57 Nieuws en Sluiting

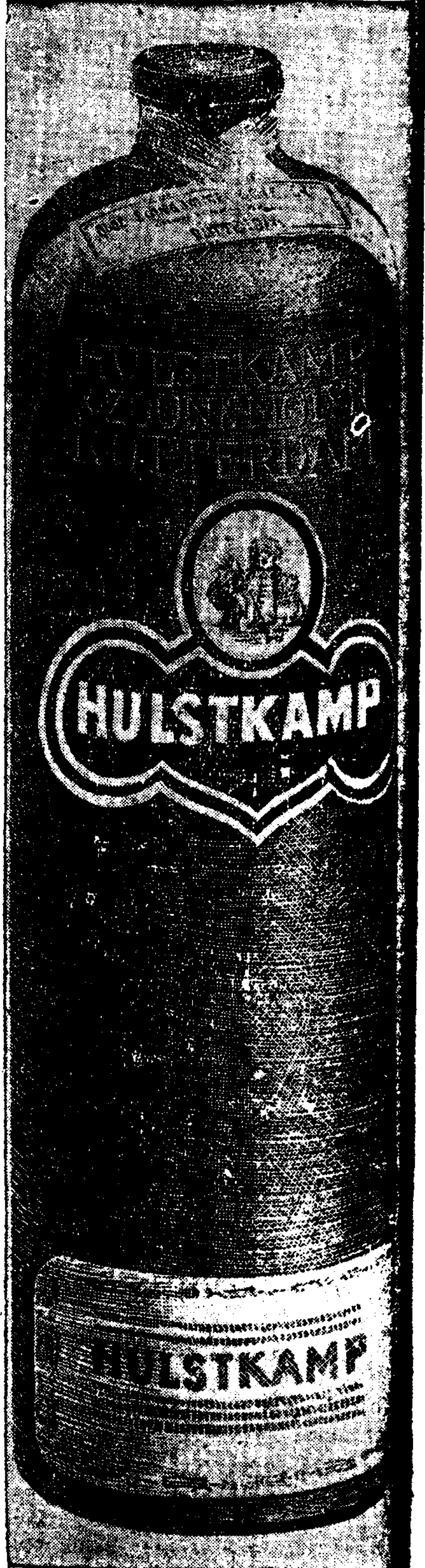
Zondag: 19.00 Nieuws; 19.20 Artistiek Dagboek; 19.22 Muziek; 19.27 „Het Concert van vandaag"; 19.57 Het Concertgebouworkest; 20.57 R.K. Studiodienst; 21.04 Sport en muziek; 21.45 Nieuws en Sluiting.

AVROS.

Zaterdag 16.00 Kinderuurtje; 17.00 Maandagcent-actie; 17.15 Voor de jarigen; 18.00 Verzoekprogramma; 18.40 Nieuws; 19.01 „Hit Parade"; 19.30 Spiritisme; 19.45 Dansmuziek; 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag: 7.00 Amsterdamse Politie Kapel; 7.30 De Heilige Mis in de Kathedraal; 9.00 Aria, variaties en Fuga van Joh. Brahms; 9.30 Morgenwijding; 10.00 Hoornconcert; 10.15 Ziekenuurtje; 11.00 Lunchmuziek; 12.00 Sluiting; 16.00 Hindostaanse Zangvereniging; 16.30 Voor jarige Hindostani; 16.00 „Opera Concert"; 16.30 Voor de jarigen; 17.00 „The Lutheran hour"; 17.15 Naar bed; 17.25 Nieuwe Gramofoonplaatjes; 17.45 Voor jarigen; 18.00 „Trinity Choir"; 18.30 Klassieke muziek; 19.00 Nieuws; 19.20 Missa Solemnis van L. van Beethoven; 21.00 Weekoverzicht; 21.20 Sluiting.

Menu
VOOR ZONDAG
Ganzeleverpastei op toast
Gebonden kippensoep
Biefstuk van de haas
Verschillende groenten
Gerisolleerde aardappelen
Flensjes ananas.
Koffie
Likeur
Fl. 6.50 per couvert
KLM
RESTAURANT HATO
De keuken is iedere dag geopend tot 21.45 uur.

EMMASTAD

Telegram Afdeling:
Weekend wacht 3 Mrt (18.30) — 5 M (7.30) A. R. Th. Henze, tel. 2462; b.g.g. 2400.

Personeel Afdeling:
3 en 4 Maart: W. Lambij, tel. 2330.

Materialen Afdeling:
3 en 4 Maart: H. A. Schaafsma JD Fis weg 19, tel. 1836.

Geneeskundige Dienst:
3 Mrt (12.30) — 5 Mrt (7.30): Dr Blok, 4229; b.g.g. tel. 2409.

C.S.M.

Rederij:
3 Maart: H. Poot, tl. 2570.
4 Maart: A. de Troye, tel. 2694.

Scheepsagentschap:
3 Maart: 08.00 — 18.00 uur kantoor, 2458—2552.
3 en 4 Maart: 18.00 — 08.00 uur W. Engelsman, tel. 2304.
4 en 5 Maart: 08.00 — 08.00 uur G. v. Leeuwen, tel. 2174.

Dok Afdeling:
3 en 4 Maart: J. Grasman, tel. 2228.

Bioscoop: Zaterdag: „The big lift"; Zon „Barricade". Toegang boven 16 jaar.

WAAR HALEN WIJ BENZINE?
Dit week-end kunnen wij benzine h by: Dario Cardoze — Luna Park; H. C. meyer — Cerito; Servicenter — Van E len; J. R. Elsevier — Gasparito; J.H. Jo heer — St. Helena; H. J. Scheidelaar Mundo Nobo; A. D. Capriles & Co — O jestraat; H. Winkel — Hendrikplein e Isa, Hato.

★ UITVERKOOP ★
21 MADUROSTRAAT 21
Nieuwe sortering
Sensationele Fantastische PRIJZEN

Ons feuilleton

13 en één

„Ik had eigenlijk met hem mee moeten gaan", peinsde Savoy. „Het is geen pretje voor Amos. Misschien, dat ik nog wel —"

Maar dat idee van hem leek hem, bij nader inzien, een beetje ongerijmd. Als hij de storm zou trotseren en door de duisternis en de losse sneeuw naar het andere huis zou strompelen, zou hij daar arriveren op een ogenblik, dat Amos en Will Little de veilige warmte van hun bed al hadden opgezocht.

Doch toen Savoy die avond naar bed ging, waren zijn gedachten bij de twee eenzamen, ginds in dat leegstaande huis. En hij ontwaakte met de stem van Laufer-Hirth in zijn ogen. Een stem, die trilde van opwinding en hees klonk van zenuwachtigheid. Savoy sprong uit zijn bed en rukte de deur van zijn kamer nog net vroeg genoeg open, om Laufer-Hirth op luide toon te horen roepen:

„Hij is verdwenen — Will Little is weg! Vannacht is hij verdwenen — en ik kan de Opaal ook nergens meer vinden!"

UIT DEN DODE VERREZEN.

Laufer-Hirth was in een paniekstemming. Hij scheen zich buitengewoon haastig gekleed te hebben zonder er op te letten of alles wel goed gesloten was. Zijn hoed had hij diep over zijn voorhoofd getrokken en vanonder de brede rand keken Savoy twee koortsachtige flikkerende ogen angstig aan. Hij was van het hoofd tot de voeten met sneeuw bedekt. Hij scheen een paar maal gevallen te zijn, getuige de dikke klompen sneeuw aan zijn knieën en zijn strijd tegen de storm moest hevig en onverzettelijk geweest zijn.

„Kalm aan, Amos", zeide Savoy hartelijk en legde hem geruststellend een bemoedigende hand op de schouder. „Will Little verdwenen — en de Opaal. En jij brengt die twee feiten met elkaar in verband! Waarom eigenlijk?"

„Dat mag God weten", kreunde Laufer-Hirth. „Ik begin juist te denken, dat —"

„Als je niet heel voorzichtig bent, ga je allerlei dingen zeggen zonder er bij na te denken", viel Savoy hem in de rede. „Kom mee. Je moet eerst een kop koffie drinken. Je ziet blauw van de kou. En vertel me dan maar eens rustig wat er gebeurd is."

En Laufer-Hirth vertelde: „De vorige avond had hij met zijn secretaris vrij gezellig en aangenaam doorgebracht. Zij hadden hout gevonden, een groot vuur aangelegd en gezellig met elkaar zitten praten. Zodra Will Little niet langer het dak van Parks huis boven zijn hoofd wist, scheen hij veel rustiger geworden te zijn. Hij noemde zijn angst nu zelf een dwaasheid en scheen vast besloten zich in het vervolg beter in bedwang te houden. Na enige tijd hadden zij slaap gekregen en Will Little was naar een kleine slaapkamer gegaan met de verzekering, dat hij die nacht eens heerlijk zou uitslapen. Laufer-Hirth had zijn stoel iets dichter bij het vuur geschoven, een boek genomen en toen hij na enige tijd in slaap viel, was hij de hele nacht in die stoel blijven zitten.

Het was nog vroeg, toen hij wakker werd van de koude. Hij liep naar de keuken om wat hout te halen en in het voorbijgaan keek hij even in de kamer van Will Little. Will Little bleek daar evenwel niet meer te zijn en zijn dekens lagen wild door de kamer verspreid, alsof de man wakker geschrokken en halsoverkop uit zijn bed gesprongen was. Een deur aan de andere kant van zijn kamer stond open, die naar een andere suite voerde — en overal vond Laufer-Hirth deuren openstaan. Dat spoor van openstaande deuren voerde hem naar de achterkant van het huis, waar hij in de sneeuw duidelijk het spoor kon volgen van iemand, die haastig in Noordelijke richting was gegaan.

De verwonderde Laufer-Hirth keerde naar zijn kamer terug en begon systematisch het hele huis af te zoeken, zonder enig resultaat. Hij riep maar kreeg geen antwoord, vond in dat hele huis niets, dat hem ook maar iets vertelde van de reden van Little's verdwijning. Daarna was hij weer naar de achterkant van het huis gegaan om dat spoor in de sneeuw nog eens te bekijken.

Iemand — en die iemand moest natuurlijk Will Little geweest zijn — had zich hals over kop door de deur naar buiten gestort, zich een weg gebaand door de hoge sneeuwbank, die de uitgang versperde en de strijd tegen de storm aangebonden. Over enige afstand was zijn spoor gemakkelijk te volgen en Laufer-Hirth volgde het. Het bleek een zonderling spoor te zijn, dat gemaakt scheen door een blinde. Enige tijd liep het recht vooruit, om dan plotseling naar links of rechts af te buigen en een grote bocht te beschrijven. Op verschillende plaatsen was duidelijk te zien, hoe de man in zijn haast gestruikeld en voorover in de sneeuw was gevallen. Nadat het spoor enige tijd in de richting van het bos had gevoerd, had het plotseling een andere richting aangenomen en liep naar de oever van het meer. Tenslotte meende LauferHirth die zich geen expert kon noemen op dat gebied, dat Will Little naar het huis van Parks zou zijn teruggekeerd. De juwelier had in elk geval het zoeken opgegeven en was naar Parks' huis getogen om hulp te halen.

„Die Mc Intosh is iemand, die beter zo'n spoor kan volgen dan ik", besloot Laufer-Hirth, „en als hij me zou willen —"

„En hoe zit het nu met de Opaal?" viel Savoy hem in de rede.

„Dat vervloekte ding!" viel de ander uit. „Ik had tegen Will gelogen en hem wijs gemaakt, dat ik het ding hier had achter gelaten. Er rust een vloek op die steen!"

Terwijl Savoy zich kleedde, werden de anderen in kennis gesteld van het gebeurde en haastig begon men zich te kleden teneinde naar Will Little te gaan zoeken.

* * *

Het duurde twee volle dagen, voordat men hem vond. En zijn physieke en geestelijke toestand was van die aard, dat men pas na drie dagen weer enige hoop op zijn herstel begon te krijgen. Als een krankzinnige was hij het leegstaande huis aan het meer ontvlucht om de eenvoudige reden, dat hij op dat ogenblik inderdaad niet zijn volle verstand had. Zijn spoor voerde naar de rand van het meer en men veronderstelde dat hij verdronken was; een ander spoor liep het bos in en men verwachtte, dat hij van uitputting bezweken zou zijn, voordat men hem gevonden had.

Het was Chee-foo, de kok, de man, die geen hand had uitgestoken om naar hem te helpen zoeken, die hem vond. Chee-foo was de achtertuin ingelopen, om daar een emmer vers gevallen sneeuw te scheppen, die zou moeten dienen als ijs voor de wijnkoeler. Bukkend meende hij enige beweging onder de veranda te zien. Daar hij niet kon zien, of het een mens, een wild dier of een boze geest was, liep hij de keuken in, wapende zich met een groot vleesmes en gaf door een schelle kreet te kennen, dat er iets niet in de haak was.

Het bleek Will Little te zijn, of liever, wat twee dagen en drie nachten in de sneeuw van hem hadden overgelaten. Zelfs Laufer-Hirth stootte hij met een opgetrokken bovenlip van zich af; hij vloekte als een ketter en verzette zich met de kracht van een waanzinnige. En toen hij eindelijk door de overmacht overmeesterd was, stootte hij een paar maal achter elkaar zulk een verschrikkelijk angstaanjagend gelach uit, dat niemand ook maar enige hoop had, dat de man ooit weer helemaal normaal zou worden.

Hij was uitgeput van koude en ontbering. Men haalde het injectiespuitje van Andregg, kookte het zorgvuldig uit en gaf hem een inspuiting met de enige vloeistof, die hem misschien nog redding zou kunnen brengen. De hersenen van de man schenen aan een vreselijke schok te hebben bl gestaan. Zijn ogen waren afgr den van afgrijzen en zijn chaamstemperatuur was zo l len, dat men niemand zich kon voors len, dat men ooit in staat die temperatuur weer tot normale op te voeren. Men voor de sympathieke kleine Little alles, wat mogelijk En met hete melk, warme k en wollen dekens werd Little een weinig naar boven trokken uit de diepe afgrond ellende, waarin hij zo snel en verwacht was weggezakt.

Maar bijzonderheden ver men van hem niet. In het e kon men zijn brein het best gelijken met een wit vel pap waarop geen enkel potlood een streep gezet had. Hij zwaar en lang onder de tingen, die men hem toedie en werd alleen wakker om taal te praten. Drie dagen nachten waakte men bij hem telkens als hij wakker werd galmde het hele huis van schelle kreten.

Hij praatte van alles elkaar, maar er was nu toch verband in zijn woorden te den.

KALEFLUID
SCHENKT, GEZOND JEUGD EN KRACHT.